

Những câu chuyện về

BỒ TÁT QUÁN THẾ ÂM

PHẬT ĐÀ GIÁO DỤC
Đồng Diệu và Phương Thảo dịch

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

LỜI NGƯỜI DỊCH

Quán Thế Âm là vị Bồ tát vô cùng gần gũi với mỗi người con Phật, thế nên trong dân gian thường nói “nhà nhà Quán Thế Âm”. Hình tượng của Bồ tát đã hiện diện khắp nơi từ trong các tự viện, cho tới các gia đình Phật tử. Đặc biệt là, tận trên những nơi đèo cao khúc khuỷu, hiểm nghèo, tôn tượng Bồ tát Quán Thế Âm vẫn được an trí uy nghiêm tĩnh tọa, như đang chở che cho bao người trông ngóng khẩn cầu.

Tác phẩm truyện tranh *Những câu chuyện về Bồ tát Quán Thế Âm* này không được diễn giải dưới góc độ của các nhà nghiên cứu, mà được truyền tải dễ hiểu thông qua những bức tranh vẽ đặc sắc dành cho các em nhỏ. Tác phẩm đã tái hiện một cách sinh động những mẫu truyện nhỏ kể về Bồ tát khi còn là công chúa Diệu Thiện, sau này lớn lên phát nguyện độ các khổ não cho tất cả chúng sinh. Trong các mẫu truyện nhỏ đó, có khi Bồ tát Quán Thế Âm hóa thân làm một vị hòa thượng đeo dây vàng bạc châu báu để độ cho những người tham lam, trừ bỏ tính chấp mê vào của cải vật chất, độ hóa cho những kẻ thường xuyên nhiễu nhiễu dân làng, giúp họ cải tà quy chính.

Chính đạo đáng ngàn vàng

Vật chất là cỏ rác

Hễ dấy lòng tham

Khó thoát đời khổ ải.

Hoặc như Bồ tát Quán Thế Âm thấy một người sống hiền lành chất phác, mà vào trong giấc mộng tặng cho người ấy câu kệ vượt thoát nạn tai:

Gặp cầu chớ dừng thuyền

Thấy dầu bơi lên đầu

Một đấu gạo ba thăng

Ruồi xanh đậu trên bút.

Thật là một nhân duyên lớn của chúng con khi được chuyển ngữ tác phẩm này sang Việt ngữ. Chúng con xin chân thành gửi lời tri ân đến Ban Giám đốc Trung tâm Biên phiên dịch Tư liệu Phật giáo Quốc tế - Vĩnh Nghiêm Tùng Thư, Thượng tọa Giám đốc Thích Thanh Phong, cùng chư Tôn đức Tăng ni, Phật tử trong ban biên phiên dịch của Trung tâm, cũng như chư vị cư sĩ hộ pháp đã tạo nhiều thuận duyên cho chúng con trong suốt thời gian hoàn thành tác phẩm.

Trong quá trình chuyển ngữ khó tránh khỏi những điều thiếu sót, chúng con rất mong nhận được sự chỉ giáo từ chư Tôn đức và quý thiện hữu tri thức để tác phẩm được hoàn thiện trọn vẹn hơn.

Nguyện đem công đức phiên dịch này đến với tất cả mọi người cùng hưởng được sự gia hộ của Bồ tát Quán Thế Âm, nhân dân an lạc.

Chùa Long Hưng, Hà Nội, đầu xuân Nhâm Dần

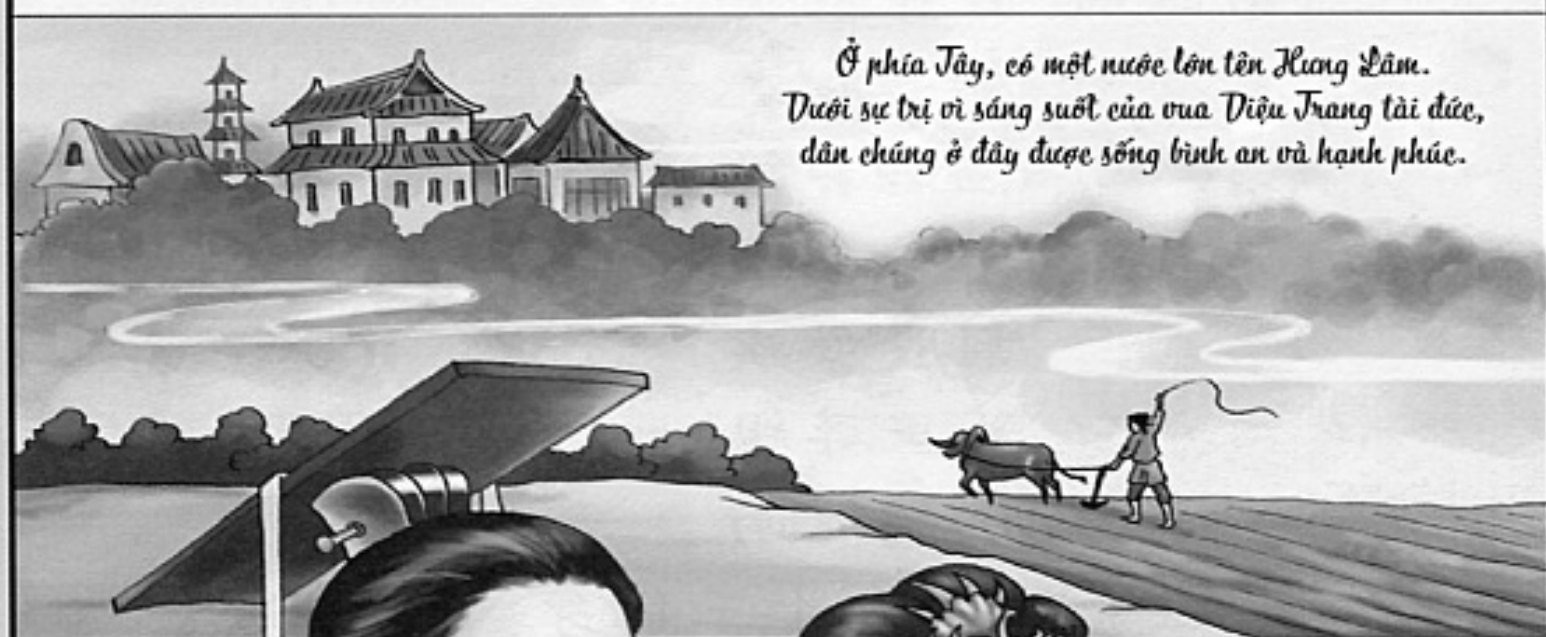
Đồng Diệu - Phương Thảo

CHƯƠNG 1: BỔ TẤT HÓA THÂN

Cuối thời nhà Chu, các nước ở Trung Nguyên xảy ra loạn lạc, chiến tranh liên miên, dân chúng phải sống trong cảnh lầm than.

Ở phía Tây, có một nước lớn tên Hạng Lâm.
Dưới sự trị vì sáng suốt của vua Diệu Trang tài đức,
dân chúng ở đây được sống bình an và hạnh phúc.

VUA
DIỆU
TRANG

HOÀNG
HẬU
BẢO
ĐỨC

Nước Hạng Lâm dân giàu nước mạnh, dân chúng an cư lạc nghiệp.
Hoàng hậu Bảo Đức vô cùng phúc hậu nên được dân chúng cực kỳ tôn kính.

Vua Diệu Trang về già cũng chỉ có hai người con gái.

DIỆU
NGUYÊN

DIỆU
ÂM

BỆ HẠ XEM CON GÁI
CỦA CHÚNG TA NGOAN
NGOÃN BAO NHIÊU!

KHI NÀO TA
MỚI CÓ MỘT ĐỨA
CON TRAI ĐÂY?

NẾU TA CÓ MỘT
ĐỨA CON TRAI THÌ
TỐT BIẾT MẤY!

Khoàng hậu Bảo Diễm thấy vua Diệu Trang
luôn buồn bã vì không có con trai nên thường
thức dậy trong đêm để cầu Bồ tát.

BỒ TÁT TỪ BI, XIN NGƯỜI
HÃY BAN CHO CON
MỘT ĐỨA CON TRAI.

Đêm ấy, hoàng hậu Bảo Đức
mơ thấy một giấc mơ vô cùng kỳ lạ.

Bỗng nhiên, trên biển xuất hiện một bông hoa sen
sắc vàng, tỏa sáng chói lóa.

ĐÂY LÀ ĐÂU?

ỒI!
CHÓI MẮT
QUÁ!

Hoa sen từ từ biến thành một ngọn núi thần với mây và
sương mù bao quanh. Trên đỉnh núi có một viên ngọc
tỏa sáng rực rỡ.

Ánh sáng lóe lên,
viên ngọc lập tức rơi vào lòng hoàng hậu.

Kể từ hôm ấy, bụng hoàng hậu ngày một lớn dần.

Từ ngày mang thai, chỉ cần nhìn thấy thịt cá, hoàng hậu lại cảm thấy buồn nôn.

HOÀNG HẬU,
ĐÂY LÀ MÓN CÁ
MÀ NÀNG THÍCH
NHẤT MÀ.

OỆ

SAO CÓ THỂ KHÔNG
ĂN THỊT CÁ ĐƯỢC?

BÊ HẠI LIỆU CHUYỆN
NÀY CÓ LIÊN QUAN
ĐẾN VIỆC HOÀNG HẬU
MANG THAI KHÔNG?

Trên những ngọn cây trong cung, vô số những
loài chim thú quý hiếm tụ lại, cất tiếng hát
như tấu nhạc tiên, vô cùng vui tai.

THƠM QUÁ!
MÙI HƯƠNG TỎA RA
TỪ ĐÂU VẬY?

NGÀY
19
THÁNG
2

Công chúa được
sinh ra trong căn
phòng tràn ngập
hương thơm.

CHÚC MỪNG BỆ HẠ!
HOÀNG HẬU ĐÃ
BÌNH AN SINH RA
CÔNG CHÚA.

ỒI SAO LẠI
LÀ CÔNG CHÚA?

Công chúa được đặt tên là Diệu Thiện.

Để chúc mừng cho sự ra đời của công chúa,
khắp nơi trong vương quốc đều treo đèn kết hoa, mở tiệc lớn trong ba ngày.

Ngày thứ ba của buổi tiệc.

NGƯỜI ĐÂU,
MAU BẾ CÔNG CHÚA
QUA ĐÂY!

Vâng!

Nào ngờ, khi vừa được bế lên điện,
công chúa đã khóc không ngừng.

OE!

OE!

OE

Dù có dỗ thế nào, công chúa cũng không nín.

CHUYÊN...
CHUYÊN GÌ
THẾ NÀY?

Lúc này...

BỆ HẠ,
NGOÀI CUNG CÓ
MỘT VỊ TRƯỞNG LÃO
XIN ĐƯỢC YẾT KIẾN Ạ.

HÃY MỜI
ÔNG ẤY VÀO!

Vị trưởng giả có khi khải,
phong thái phi phàm.

CHẲNG HAY
ÔNG ĐẾN ĐÂY LÀ
CÓ VIỆC GÌ?

CÔNG CHÚA
LÀ ĐẠI SĨ TỪ HÀNG
ĐẦU THAI CHUYỂN THỂ, BÊ HÀ
HÃY CHĂM SÓC NGÀI ẤY
THẬT TỐT NHÉ!

HA HA HA!
ÔNG THẬT
BIẾT NÓI ĐÙA!

ĐẠI SĨ TỪ HÀNG
ĐẶC BIỆT ĐẾN
NHÂN GIÂN ĐỂ CỨU GIÚP
NHỮNG CHÚNG SINH
ĐANG ĐAU KHỔ!

THIÊN HẠ THÁI BÌNH,
DÂN CHÚNG AN CƯ LẠC NGHIỆP
THÌ CỨU ĐAU KHỔ GÌ?
XIN ÔNG ĐỪNG DỐI TÔI!

THIÊN CƠ
KHÔNG THỂ TIẾT LỘ!

NẾU ÔNG BIẾT
LẠI LỊCH CỦA CÔNG
CHÚA, VẬY ÔNG HÃY
NÓI CHO TA BIẾT TẠI
SAO CÔNG CHÚA LẠI
KHÓC MÃI KHÔNG NÍN
NHƯ VẬY?

ĐỂ MỪNG CÔNG CHÚA
RA ĐỜI, NGÀI ĐÃ GIẾT RẤT
NHIỀU DÊ, BÒ, V.V. CÔNG
CHÚA THẤY QUÁ NHIỀU SINH
MẠNG BỊ SÁT HẠI NÊN MỚI
KHÓC MÃI KHÔNG NÍN!

ÔNG CÓ THỂ
KHIẾN CÔNG CHÚA
NÍN KHÓC KHÔNG?

Vâng, thưa Bệ Hài!
TÔI NIÊM MỘT CẦU CHÚ,
CÔNG CHÚA SẼ
NÍN KHÓC NGAY.

NÍN ĐI!
NÍN ĐI!
ĐỪNG QUÊN
NGUYÊN LỖN TỪ
BỊ, VÌ TÂM CỨU ĐỜI
CỦA NGÀI.

CÔNG CHÚA
NÍN THẬT RỒI!

THẦN KỲ
QUÁ!

BỆ HẠI
LÃO PHU
XIN CẦU TỬ!

Lúc này, nhà vua mới hiểu rằng,
vị trưởng lão kia không phải
là người thường.

TA CÒN CÓ VIỆC
MUỐN HỎI ÔNG.

CHẮC CHẮN
VỊ TRƯỞNG LÃO NÀY LÀ
HIỆN THÂN CỦA THẾ TÔN
ĐẾN CHỈ ĐIỂM
CHO CHÚNG TA!

TIẾC RẰNG CHÚNG TA
LÀ NGƯỜI TRẦN MẮT
THỊT, KHÔNG NHẬN
RA NGÀI!

BIẾT ĐÂU CHÚNG TA
CŨNG SẼ CÓ CƠ HỘI
ĐƯỢC GẶP THẾ TÔN Đấy!

NGHE NÓI THẾ TÔN ĐÃ ĐẾN
NƯỚC HUNG LÂM, XEM RA
TRÊN THẾ GIẠN NÀY THẬT SỰ
CÓ PHẬT THÍCH CA MẬU NII!

Điệu Thiện dần dần trưởng thành...
Cô vờ cùng thông minh, học một lần là biết.

ĐIỆU THIÊN
LẠI TRẢ LỜI
ĐÚNG RỒI!

Vì vậy, Diệu Thiện được vua Diệu Trang
và hoàng hậu Bảo Đức yêu thương vô cùng.

ĐIỆU THIÊN
LÀ MỘT ĐỨA TRẺ
THÔNG MINH.

VUA
ĐIỆU TRẠNG

Nhưng, những hành động khác với người thường
của Diệu Thiện thường khiến người nhà lo lắng.

ĐIỆU THIÊN
KHÔNG BAO GIỜ
ĂN THỊT!

LIỆU CÓ PHẢI
CÔNG CHÚA MẮC
BỆNH LẠ GÌ KHÔNG?

ĐIỆU THIÊN
THẬT SỰ KHIẾN
TÁ LO LẮNG!

Vì bảo vệ các sinh mệnh nhỏ bé,
Diệu Thiện không bao giờ ăn thịt.

HOÀNG
HẬU
BẢO
ĐỨC

CON GÁI,
CON GÂY NHƯ VẬY,
CON HẸY ĂN CHỨT THỊT ĐỂ
BÔI BỔ THÊM ĐI!

MẪU HẬU,
CON KHÔNG MUỐN
ĂN THỊT NHỮNG SINH
MỆNH NHỎ BÉ NÀY
ĐẦU!

SAO VẬY?
CÔNG CHÚA LẠI
KHÔNG ĂN CÁNҺ GÀ
SAO?

CÔNG CHÚA
THẬT SỰ CÓ TÂM LÒNG
BỎ TẤT, NGAY CẢ CÁNҺ
THỊT CŨNG KHÔNG ĂN.

Diệu Thiện không phân biệt giàu nghèo,
luôn ôn hòa với tất cả mọi người.

CÔNG CHÚA
TỐT VỚI CHÚNG TA
QUÁ!

ĐÚNG THẾ!
GIỐNG NHƯ CHỊ EM
RUỘT VẬY!

Một chiều nọ, Diệu Thiện đang vui đùa
cùng cung nữ ở vườn hoa.

XEM KÌA!
Ờ ĐÓ CÓ NHIỀU
KIẾN QUẢ!

HÌNH NHƯ CHÚNG
ĐANG ĐÁNH NHAU.

CỨ TIẾP TỤC NHƯ THẾ
THÌ CHÚNG SẼ CHẾT HẾT MẤT.
MÌNH PHẢI NGHĨ CÁCH
GIÚP CHÚNG MỚI ĐƯỢC.

CÓ RỒI! CHỢ CHÚNG
CHÚT ĐÓ AN THÌ
CHÚNG SẼ KHÔNG
LẠM TỐN THƯƠNG
LẠN NHAU NỮA!

CÔNG CHÚA
THẬT THÔNG MINH!
TÔI SẼ ĐI LẤY NGAY!

Quả nhiên, dân kiến không
còn đánh nhau nữa mà chỉ lo
tha thức ăn về tổ.

Nhìn xác những chú kiến dưới đất,
Diệu Thiện vô cùng đau lòng.

TA SẼ TÌM MỘT NƠI
CHÔN CẤT CHO CÁC
NGƯỜI.

Diệu Thiện chôn cất
những chú kiến kia.

Hoàng hậu nghe được việc này
thì vô cùng lo lắng.

NHỜ CON BỊ KIẾN CẮN THÌ
PHẢI LÀM SAO?

KHÔNG ĐAU MẪU HẬU!
CHÚNG SẼ KHÔNG LÂM CON
BỊ THƯƠNG ĐAU!

CON TỐT BỤNG QUÁ,
TA CŨNG KHÔNG BIẾT NÊN
NÓI CON THẾ NÀO NỮA.

CÔNG CHÚA THẬT SỰ
LÀ MỘT NGƯỜI TRẦN ĐẦY
LÒNG YÊU THƯƠNG!

Trong một buổi chiều hè.

Bỗng nhiên, trên cây vang lên tiếng kêu
dồn dập, thảm thương của ve sầu.

CỨU TÔI VỚI!
CỨU TÔI VỚI!

HA HA HA!
XEM MÌ CHẠY
ĐI ĐẤU!

NƠI ĐÂY THẬT TUYỆT!
CÒN CÓ THỂ NGHE
TIẾNG VE KÊU NỮA.

KHÔNG HAY
RỒI! VE SẦU
ĐANG GẶP
NGUY HIỂM!

VE CON,
TA ĐẾN CỨU EM ĐÂY!

VE CON!
HÃY MAU BAY ĐI!

Bộ ngựa sợ hãi liền buồng ve ra,
sống lại cập chột vào tay Diệu Thiên.

Á!

Con đau làm Diệu Thiện
ngã tì trên ghế đá xuống rồi ngất đi.

Khi tỉnh dậy, cô thấy mình đang nằm trên giường,
toàn thân đau nhức không thôi.

CON ƠI, CON NGÃ
THẾ NÀO MÀ LẠI RA
NÔNG NỎI NÀY?

MẪU THÂN...
CHÚ... VE...

Các cung nữ nghe được chuyện công chúa xả thân cứu mẹ
thì đều cảm thấy hết sức khâm phục.

VÌ CỨU VE SẴU
MÀ CÔNG CHUỖA
XẢ CẢ THÂN MÌNH.

CÔNG CHUỖA
ĐÚNG LÀ MỘT NGƯỜI
CÓ LÒNG TỬ BÌ!

Lần này, Diệu thiện bị thương nặng nên phải nằm tĩnh dưỡng một tháng.

KHÔNG BIẾT CHỦ VE ĐÓ
ĐÃ KHỎE LẠI HAY CHƯA?

SAU NÀY, NẾU CÒN ĐỂ CÔNG
CHÚA XÂY RA, BẤT KỲ CHUYỀN
GÌ, TA SẼ ĐUỔI CÁC NGƯỜI RA
KHỎI CUNG!

MẪU HẬU,
KHÔNG PHẢI LỖI CỦA HỌ.

VẮNG
THƯA HOÀNG HẬU.

Diệu Thiện sợ mình liên lụy đến các cung nữ
nên chỉ đành ở trong cung đọc sách.

CHỈ CẦN CÔNG CHÚA KHÔNG
RA NGOÀI THÌ CHÚNG TA YÊN
TÂM NHIỀU RỒI.

Một đêm, Diệu Thiện mơ thấy một
giấc mơ kỳ lạ.

LÀ ĐỨC PHẬT!

DIỆU THIÊN!
CON LUÔN CÓ TÂM TỬ BỊ,
TA ĐẶC BIỆT ĐẾN ĐÂY ĐỂ CHỈ
CHO CON ĐÔI ĐIỀU.

THƯA ĐỨC PHẬT,
CON CẦN PHẢI LÀM
GÌ Ạ?

CON TÍNH TÌNH LƯƠNG THIÊN,
THÔNG HIỂU PHẬT TÍNH,
ĐỢI ĐẾN KHI GIẢI TRỪ HẾT KIẾP
NẠN Ở TRẦN GIAN, CON CÓ THỂ
TU ĐẠO THÀNH PHẬT.

Thời gian thấm thoát thoi đưa,
nay Diệu Thiện đã 16 tuổi.

DIỆU
THIỆN

ĐỨC VUA,
PHẢI CHĂNG ĐÃ ĐẾN LÚC
CHỌN CHO DIỆU THIÊN
MỘT MỐI HÔN SỰ RỒI?

ĐÚNG VẬY!
CÔNG CHUÁ ĐÃ
TRƯỞNG THÀNH RỒI.

DIỆU THIÊN,
TA SẼ CHỌN GIÚP CON MỘT
VỊ PHÓ MÃ, CON THẤY
THẾ NÀO?

PHỤ VƯƠNG, CON ĐÃ LẬP
CHÍ QUY Y CỦA PHẬT,
KHÔNG BAO GIỜ LẤY
CHỒNG RỒI!

CON...
CON NÓI LÍNH TINH
GÌ VẬY?

Lúc này, vì một trận hỏa hoạn,
vua Diệu Trang đã bị bỏng hai tay,
mù hai mắt.

Dại công chúa và nhị công chúa hay tin nhà vua phải uống rượu ngâm mắt và tay của người thân mới khỏi bệnh thì đều nói dối rằng mình bị bệnh, không dám đến thăm vua cha.

Rất nhanh sau đó, chuyện của vua cha đã truyền đến tại Diệu Thiện.

Hôm đó, Diệu Thiện bảo cung nữ lấy đi đôi mắt và hai tay của mình.

Diệu Thiện đau đến nỗi cả đêm không ngủ được.

Khi cô quá đau đớn, Đức Phật xuất hiện...

ĐAU... ĐAU QUẤY

VÌ CỨU CHA MÀ CON
HIẾN ĐỔI MẮT VÀ HAI TAY CỦA MÌNH,
ĐÂY THỰC SỰ LÀ ĐIỀU ĐÁNG QUÝ.
NAY TA BAN CHO CON NGHÌN TAY
NGHÌN MẮT, ĐÂY LÀ HIỆN THÂN
BIẾN HÓA CỦA CON SAU KHI
THÀNH PHẬT!

Quả nhiên đến ngày thứ hai,
mắt và tay của Diệu Thiện
đã được hồi phục một
cách kỳ lạ.

ỒI! MẮT VÀ
TAY CỦA
CÔNG CHUÁ!

ĐÊM QUA
TA ĐÃ ĐƯỢC GẶP ĐỨC
PHẬT, LÊ NÀO...

NHẤT ĐỊNH LÀ
LÒNG HIẾU THẢO CỦA
CÔNG CHUÁ ĐÃ LÂM CẢM
ĐỘNG ĐỨC PHẬT.

XEM RA
LÒNG HIẾU THẢO CỦA
DIỆU THIÊN THẬT SỰ ĐÃ
KHIẾN ĐỨC PHẬT CẢM ĐỘNG.
NẾU CON TA ĐÃ CÓ DUYÊN VỚI
PHẬT NHƯ VẬY THÌ HÃY NGHE
THEO CON BÉ ĐI!

Ngày 19 tháng 09, Diệu Thiện xuất gia tại
chùa Kim Quang Minh, trở thành ni sư Diệu Thiện.

DƯỚI CHÂN NÚI MA ĐÀ
CÓ CHÙA KIM QUANG MINH,
ĐỂ DIỆU THIÊN XUẤT GIA
TẠI ĐÓ ĐI!

ĐƯỢC!

Ba năm sau, một buổi tối nọ, khi đang ngồi thiền thì Diệu Thiện bỗng nghe thấy có tiếng người nói.

ĐÓA SEN TRÊN
LINH ĐÀI ĐÃ NỞ
RỒI SAO?

CHẲNG LẼ ĐỨC PHẬT
MUỐN MÌNH LÊN NÚI TÌM
HOA SEN TRẮNG?

Trong lúc hoảng hốt, Diệu Thiện thấy một bông hoa sen trắng nở trước ngực mình.

Ngày hôm sau,
Diệu Thiện từ biệt
các đệ tử.

ĐỆ TỬ NGUYỄN ĐI CÙNG SƯ PHỤ!

ĐÂY LÀ
ĐÌNH NÚI TUYẾT LIÊN!

SƯ PHỤ,
NGƯỜI XEM KÌ!

Sau hơn một năm bôn ba vất vả,
cuối cùng họ cũng đến được núi
Tuyết Liên.

Trên đỉnh núi, Diệu Thiện gặp được một vị trưởng lão có đôi lông mày dài.

Ở ĐÂY KHÔNG CÓ TUYẾT LIÊN MỌI NGƯỜI ĐANG TÌM, MỌI NGƯỜI HÃY VỀ ĐI!

ĐẠI SƯ, CHÚNG CON ĐẾN ĐÂY ĐỂ TÌM TUYẾT LIÊN, MONG NGÀI CHỈ DẪN A.

* Tuyết liên: Hoa sen tuyết

Ba người từ biệt trưởng lão mày dài.

GIỜ TA TẶNG CON BÌNH TINH THỦY NGỌC TRẮNG, ĐỢI ĐẾN KHI TRONG BÌNH MỘC RA CẢNH LIÊU, ĐÓ LÀ NGÀY CON ĐẮC ĐẠO.

Trên đường về chùa họ dừng chân tại một ngôi chùa nhỏ.

SƯ PHỤ, NGƯỜI MAU NHÌN XEM, TRÊN BAN THỜ CÓ CHỮ!

DIỆP PHÁP SÁU CĂN TÍNH CỦA SÁU THIÊN DUYÊN HÓA ĐỘ CHÚNG SINH QUÂN CHIẾT TẮT CẢ DỨA VÔ NGA AN THANH TÌM KIẾN CỨU KHỔ NGUY.

"QUẦN ÂM" LÀ LẮNG NGHE ÂM THANH, NÓI KHỔ CỦA THẾ GIẠN VÀ TIẾNG LÒNG CỦA CHÚNG SINH.

TRONG THƠ CÓ TÊN CỦA SƯ PHỤ, LIỆU ĐÂY CÓ PHẢI LÀ PHÁP HIỆU MÀ ĐỨC PHẬT ĐẶT CHO NGƯỜI KHÔNG?

Có thể thấy được nhân quả, tội ác của thế gian, biết được nỗi suy tư, buồn khổ của con người. Đây là nguồn gốc của danh hiệu Quán Thế Âm.

Vượt qua đường đi gian nan vất vả, cuối cùng
Diệu Thiện và đệ tử của mình cũng về đến chùa Kim Quang Minh.

Đêm đó, Diệu Thiện
trần trọc mãi mà không
ngủ được.

Thế là, Diệu Thiện đến
phòng giảng kinh trong
chùa, ngồi xếp bằng tĩnh tọa.

Lúc ấy, một cành liễu mọe
ra từ trong bình ngọc trắng.

SÀO PHÍA PHÒNG
GIANG KINH LẠI SÁNG
NHƯ BAN NGÀY VẬY?

CHẤY RỒI SÀO?
MAU ĐI XEM SÀO!

LÊ NÀO ĐÂY CHÍNH LÀ
NGHİN TAY NGHİN MẮT MÀ
ĐỨC PHẬT ĐÃ BAN CHO
SỰ PHỤ?

Ngày 19 tháng 06 năm ấy, cuối cùng Ni sư
Diệu Thiện đã hiện pháp thân, trở thành
Bồ tát Quán Thế Âm.

Sau khi Bồ tát Quán Thế Âm hiện pháp tướng, người đã nhận hai đệ tử là Đồng tử Thiên Tài và Long Nữ. Sau đó, thấy trò họ cùng đến núi Phổ Đà ở Nam Hải.

Bà thấy trò ngày ngày bàn luận đạo pháp, nghiên cứu kinh điển tại vườn trúc tía.

Ngày nọ, một sư thầy tên là Bạt Đà tìm đến.

THUẢ BỒ TÁT QUẦN THẾ ÂM,
CÓ MỘT SƯ THẦY XIN ĐƯỢC
GẶP NGƯỜI

HÃY MỜI
THẦY ẤY VÀO!

NGHE NÓI THẤY ĐẾN
VÙNG TRUNG NGUYÊN
TRUYỀN ĐẠO, KHÔNG BIẾT
CUỘC SỐNG CỦA NGƯỜI DÂN
Ở ĐÓ THẾ NÀO?

NƠI ĐÓ
CHIẾN TRANH LIÊN MIỀN,
DÂN CHÚNG KHỔ ĐAU KHÔNG
THỂ KỂ XIẾT!

ĐỨC PHẬT TỰ BI,
NẾU THẤY CÓ THỂ KHUYẾN
NGƯỜI DÂN LÀM VIỆC THIỀN,
HƯƠNG PHẬT THÌ QUẢ LÀ
CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG!

NHUNG NGƯỜI DÂN VỐN DỊ
KHÔNG TIN VÀO VIỆC Ở HIỀN
SẼ GẶP LÃNH!

SƯ
THẤY
BÁT
ĐÁ

HY VONG BỎ TẤT
CÓ THỂ CỨU HỌ
THOÁT KHỎI BIÊN KHỔ.

LÒNG NGƯỜI
VỐN LƯƠNG THIỀN,
CHỈ LÀ HỌ NHẤT THỜI MỀ MUỘI
MÃ THÔI. TA SẼ GIÚP HỌ
SỬA SAI, HƯƠNG THIỀN.

HAI CON Ở LẠI ĐÂY
TRÔNG COI CẨN THẬN, TA ĐI
TRUNG NGUYÊN MỘT CHUYẾN
XEM SAO.

Vâng thưa
Sư Phụ!

Quán Thế Âm cười mây, trong nháy mắt
đã đến dãy núi Thái Thất vùng Trung Nguyên.

Nơi đây bị mất mùa do hạn hán.

KHI LÂM VÀO CẢNH
BẮN CÙNG NHƯ VẬY,
LIỀU HỒ CÓ CÒN HẠT GIỐNG
TỬ BỊ NHÂN ÁI HAY KHÔNG?

Để thử lòng họ, Quán Thế Âm đã
biến thành một bà lão ăn xin nghèo khổ.

XIN ÔNG
HÃY CHO TÔI
CHÚT ĐỒ ĂN!

TÔI KHÔNG THỂ
GIÚP BÀ ĐƯỢC ĐẤU!
TÔI CŨNG CHƯA CÓ GÌ
BỎ VÀO BỤNG MẤY
NGÀY RỒI!

ĐI ĐI! CÓ ĐỒ ĂN
TÔI CŨNG KHÔNG CHO
CHỨ HƯỞNG CHI BÂY GIỜ ĐANG
GẶP NẠN HẠN HÁN.

SAO LẠI THÊM
MỘT BÀ LÃO ĂN XIN NỮA VẬY?
NẾU AI XIN GÌ TÔI CŨNG CHO,
KHÔNG SỚM THÌ MUỘN, TÔI
CŨNG THÀNH ĂN XIN NHƯ BÀ
THÔI!

THAN Ồ!
NGƯỜI KHÔNG CÓ LÒNG TỪ BI,
CHĂNG TRÁCH TRỜI PHẬT TRÁCH TÔI,
THIÊN TẠI ẬP TÔI!

Dùng lúc này một vị tướng lão tên
Lưu Thế Hiển đi ngang qua, liền nghe
thấy lời của Bồ tát.

LƯU
THẾ
HIỂN

LÊ NÀO BÀ LÃO AN XIN NÀY
LÀ HÓA THÂN CỦA BỒ TÁT
QUÁN THẾ AM?

Thế là ông vội vàng đi tới hỏi thăm.

CÓ PHẢI Ý CỦA BÀ
LÀ DẪN CHÚNG Ở ĐÂY
KHÔNG BIẾT TU TÂM TỊCH
ĐỨC NÊN MỚI GẶP HẠN
HÂN NHƯ HÔM NAY?

VẬY NẾU NHƯ
NGƯỜI DẪN GIÚP ĐỠ LẦN NHAU,
HỒI CẢI HƯỚNG THIÊN THÌ HẠN
HÂN CÓ THỂ ĐƯỢC TIÊU TRỪ,
PHẢI KHÔNG?

CHỈ CẦN MỌI NGƯỜI MỘT
LÒNG HƯỚNG THIÊN, TÀI HOA
ẤT SẼ ĐƯỢC TIÊU TRỪ!

Trưởng lão họ Lưu nghe xong thì càng chắc chắn đây là hiện thân của Bồ tát. Thế là ông vội khấu đầu quý lạy.

ĐỂ TỬ NGƯỜI TRẦN MẤT THỊT, SUÝT CHỨT NỮA LÀ KHÔNG NHẬN RA BỒ TÁT.

CON NGƯỜI VỐN LƯƠNG THIỀN, CHỈ CẦN CÁC CON THÀNH KHẨN ẮN NĂN, SẴM HỐI, TA SẼ GIÚP CÁC CON!

XIN BỒ TÁT HÃY BAN CƠN MƯA ĐẾN KHẮP THẾ GIỚI ĐỂ CỨU GIÚP NGƯỜI DÂN.

HÃY VỀ NÓI VỚI MỌI NGƯỜI RẰNG: GIỮ NGỌ BA KHẮC NGÀY MAI, BỒ TÁT SẼ BAN MƯA KHẮP CÁC VÙNG HẠN HẠN!

Lưu Thế Hiển kể với mọi người về chuyện mình vừa được gặp Bồ tát.

VẬY MÃ LẠI CÓ CHUYỆN KỲ LẠ ĐẾN THẾ Ứ?

Sáng sớm hôm sau, tất cả người dân trong thành đều quỳ xuống, chấp tay thành kính thắp hương, đợi Bồ tát xuất hiện.

Giữa trưa.

Bỗng nhiên có một đám mây phồng vồng hào quang chói sáng bay đến. Phía sau vầng sáng, Bồ tát cao một trượng sáu, uy nghiêm hiện ra.

NAM MÔ ĐẠI TỬ ĐẠI BI
QUẦN THỂ ẨM BỒ TÁT!

Bổ tát nhúng cành dương liễu vào nước cam lồ,
nhẹ nhàng rải xuống khắp nhân gian.

Chẳng mấy chốc, mây đen ùn ùn kéo đến,
mưa như trút nước.

Trời đổ mưa lớn liên tục trong nửa giờ.

CHÚNG TA
ĐƯỢC CỨU RỒI!

Sau cơn mưa,
trời quang mây tạnh, mặt trời ló rạng.

ÔNG ƠI,
BỔ TẤT QUÂN THỂ ÂM
BIẾN MẤT RỒI!

LÀNH THAY,
BỔ TẤT XUẤT HIỆN CỨU KHỔ
CHÚNG SINH.

Bổ tất Quân Thể Âm khai mở tấm lòng từ bi của người dân.

ĐA TÀ
BỔ TẤT QUÂN THỂ ÂM!
TỪ NAY CHÚNG CON SẼ TỬ BI
HƯỚNG THIÊN, BỔ THÍ ÂN ĐỨC.

Để ghi nhớ công ơn của
Quán Thế Âm Bồ tát, người
dân đã tạc pho tượng Bồ
tát Quán Thế Âm cầm
cành dương liễu, đưa
theo hình tượng
của Người.

Kể từ đó, người dân vùng này
tin theo Phật pháp, một lòng hướng thiện.

ÔNG ƠI,
ĐỂ CHÁU ĐỖ CHỖ CỤ
NÀY GIÚP ÔNG!

CẢM ƠN CHÁU!

TẠ ƠN PHÉP NHIỆM MẦU
CỦA BỒ TÁT QUẢN THẾ ÂM.
GIỜ ĐÂY NGƯỜI DÂN NƠI NÀY AI AI
CÙNG TRÁNH DỮ LẠM LẠNH,
KHÔNG CÒN LO THIÊN TẠI NỮA!

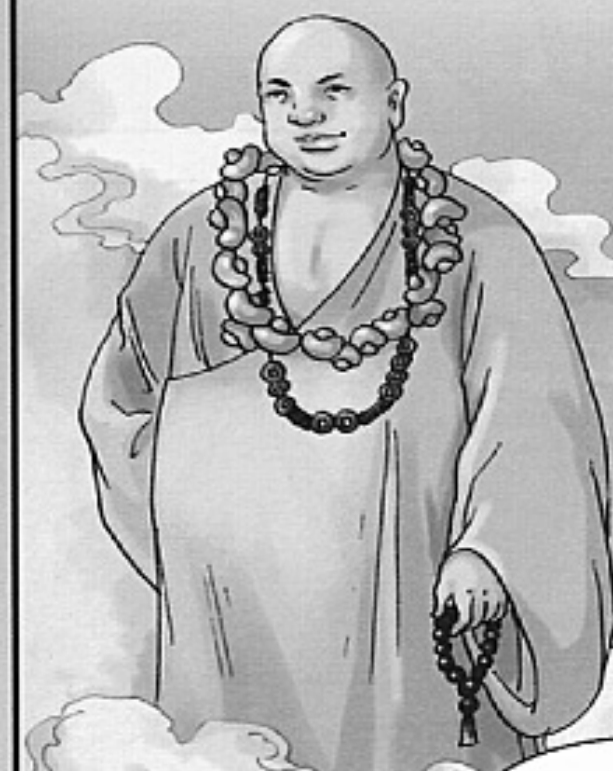
Sau khi Bồ tát Quán Thế Âm đổ mưa cứu
vùng Trung Nguyên hạn hán, Ngài liền cưỡi
mây đến vùng Giang Bắc.

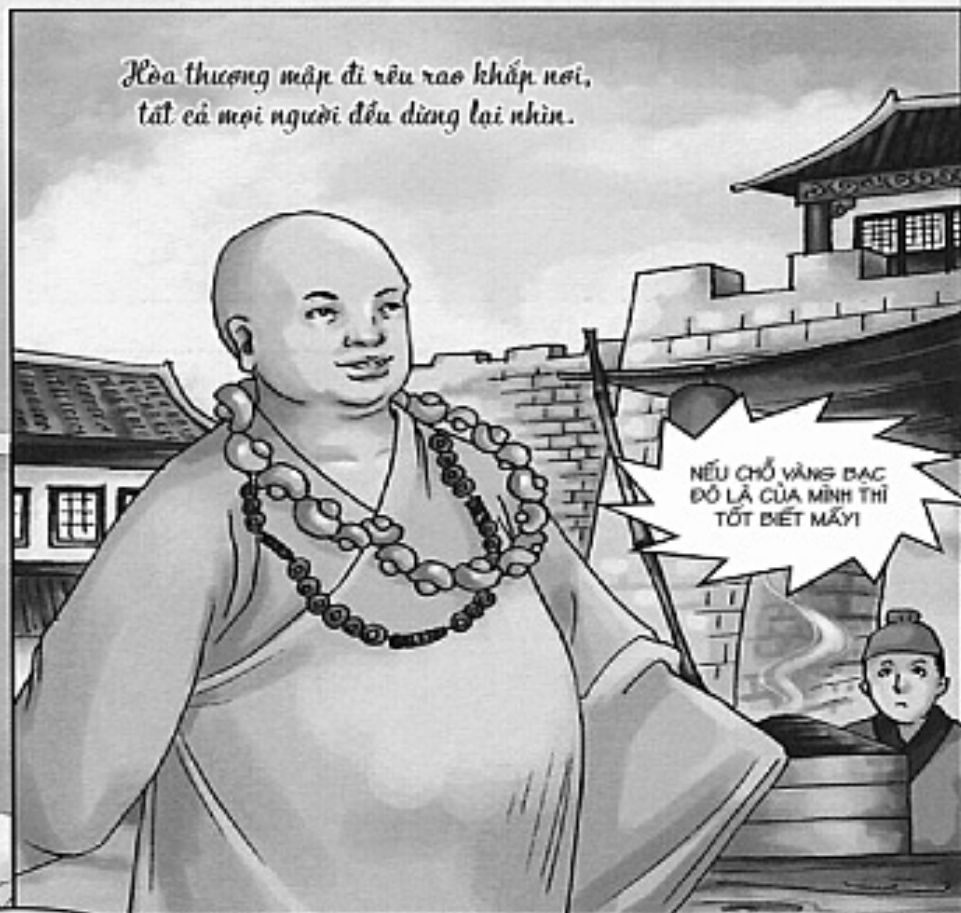

THAN ÔI!
TA PHẢI GIÚP HỌ CẢI TÀ QUY
CHÍNH MỚI ĐƯỢC!

Thế là, Bồ tát liền hóa thành một vị
hòa thượng mập, đeo vô số vàng bạc châu
báu trên người.

Không thương mập đi rêu rao khắp nơi,
tất cả mọi người đều dùng lại nhìn.

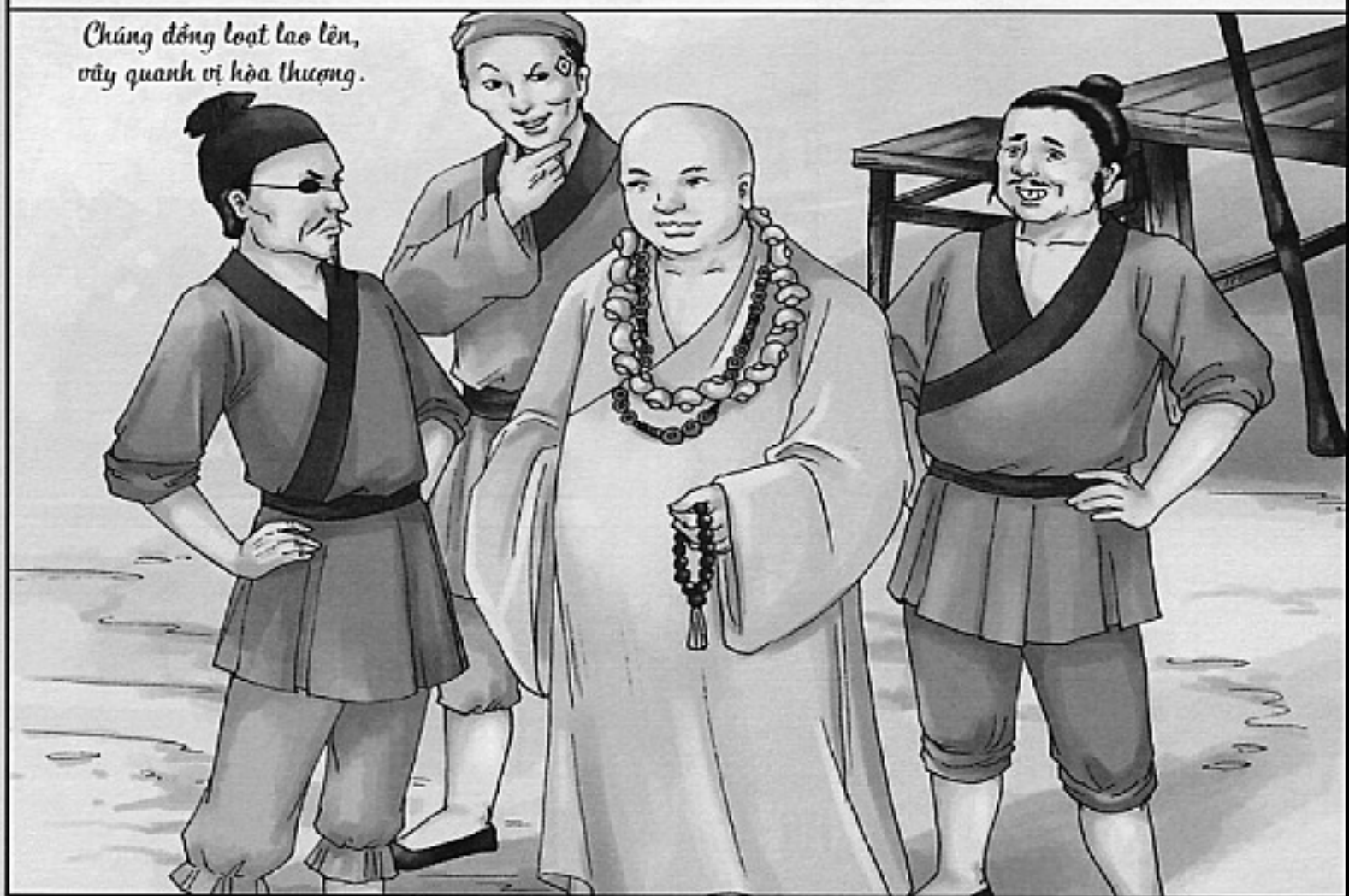
NẾU CHỖ VÀNG BẠC
ĐÓ LÀ CỦA MÌNH THÌ
TỐT BIẾT MẤY!

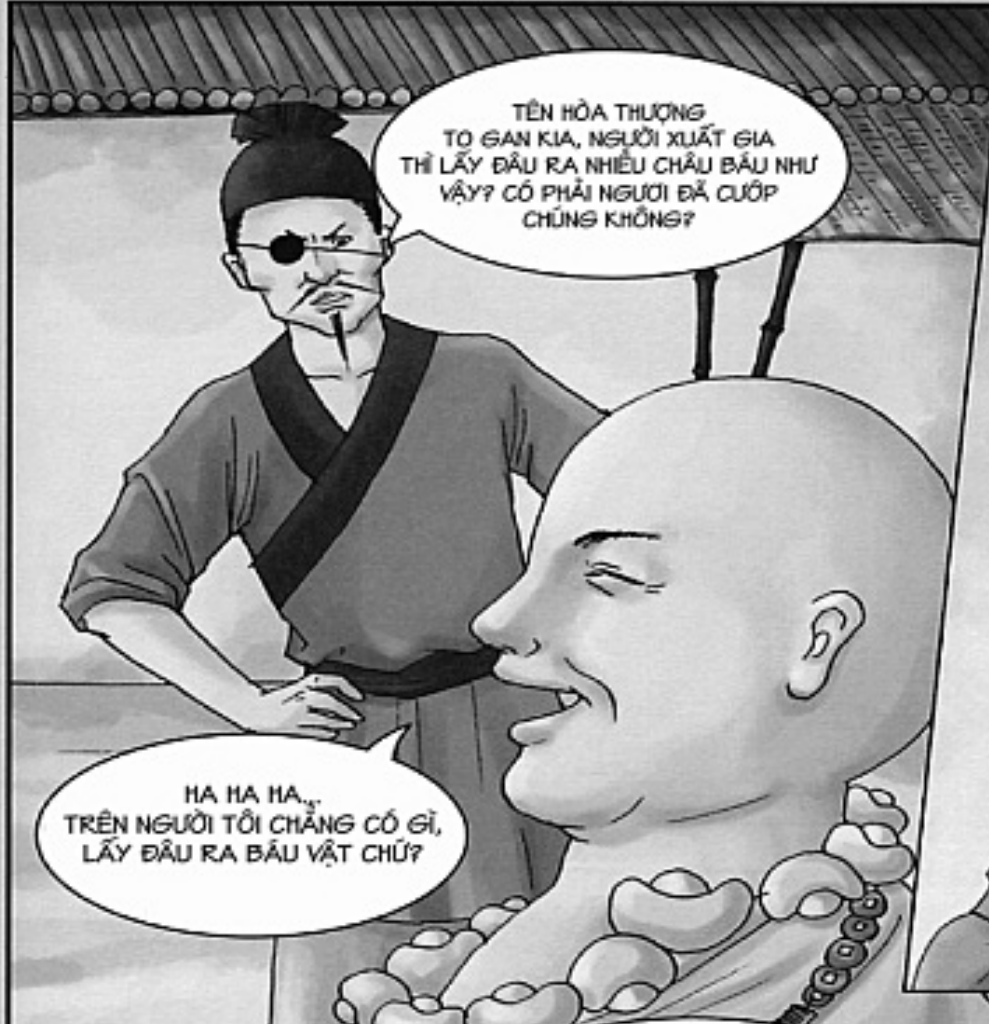
HÒA THƯỢNG NÀY
ĐÚNG LÀ LẮM TIỀN!

XEM KÌ!
NHỮNG VIÊN ĐÁ QUÝ ĐÓ
MỚI TO LẮM SAO!

TÊN HÒA THƯỢNG
TƠ GAN KIA, NGƯỜI XUẤT GIA
THÌ LẤY ĐẦU RA NHIỀU CHẤU BẦU NHƯ
VẬY? CÓ PHẢI NGƯỜI ĐÃ CƯỚP
CHÚNG KHÔNG?

HA HA HA,
TRÊN NGƯỜI TÔI CHẴNG CÓ GÌ,
LẤY ĐẦU RA BẦU VẬT CHỨ?

CHỖ VÀNG BẠC
TRÊN NGƯỜI NGƯỜI KHÔNG PHẢI
BẦU VẬT THÌ LÀ GÌ?

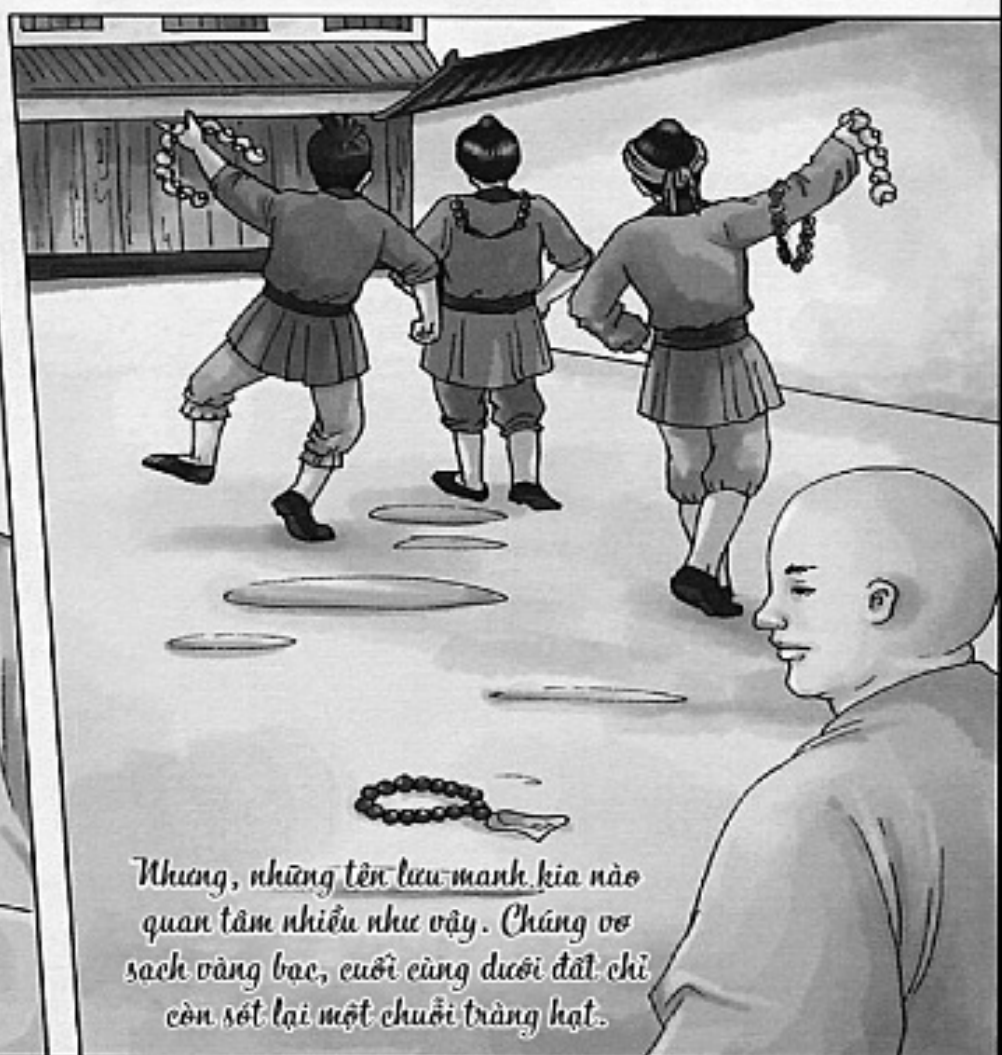

NHỮNG THỨ NÀY LÀ
BẦU VẬT SAO? TÔI CÒN THẤY
CHÚNG PHIÊN PHÚC ĐÂY NÀY. CÁC
ANH THÍCH THÌ CỨ LẤY ĐI!

Đám lưu manh đã thêm khát số châu báu
đó từ lâu. Không đợi vị hòa thượng đứng
lên, chúng đã vỡ sạch.

Hãy nhớ lấy bốn câu này:
CHÍNH ĐẠO ĐÁNG NGÀN VÀNG
VẬT CHẤT LÀ CỎ RÁC
HỀ DẪY LÒNG THAM
KHÓ THOÁT ĐỜI KHỔ ÀI.

Nhưng, những tên lưu manh kia nào
quan tâm nhiều như vậy. Chúng vỡ
sạch vàng bạc, cuối cùng dưới đất chỉ
còn sót lại một chuỗi tràng hạt.

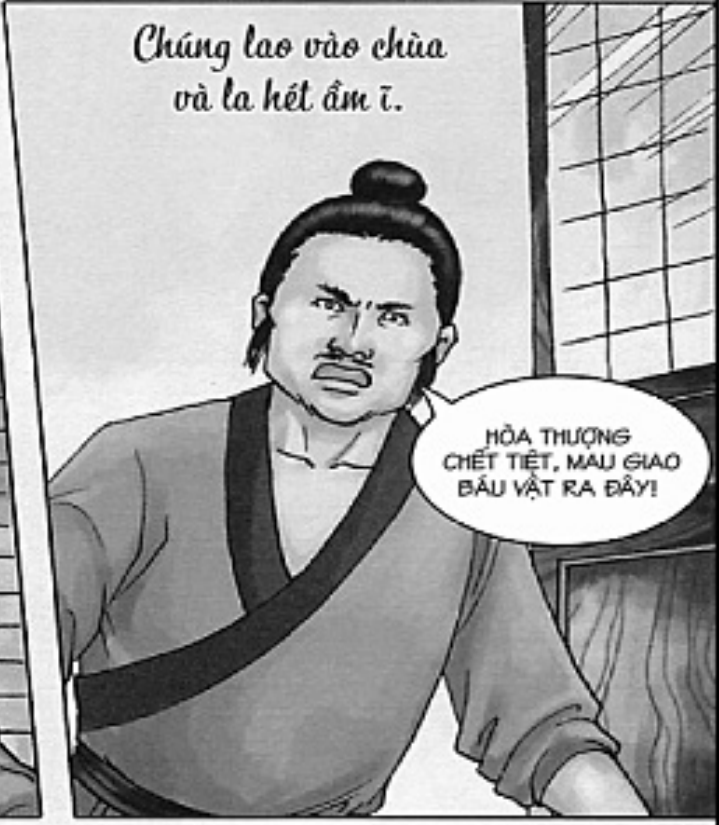

KHÔNG NGỜ ÔNG TA LẠI
DẪM LỬA CHÚNG TÔI!

ĐI ĐI TÌM ÔNG TA
ĐỂ TÍNH SỐ!

Chúng một mạch đuổi theo hòa thượng mập
về đến chùa Từ Vân nằm cách thị trấn không xa.

Chúng lao vào chùa
và la hét ầm ĩ.

HÒA THƯỢNG
CHẾT TIẾT, MAU GIAO
BẦU VẬT RA ĐÂY!

BẦU VẬT?
CHẲNG PHẢI TÔI ĐÃ ĐƯA
HẾT CHO CÁC ANH RỒI
SAO?

CHẮC CHẴN LÀ
DO NGƯỜI GIỎ TRÒ. SỐ BẦU VẬT
ĐÓ ĐÃ BIẾN THÀNH CÁT BỤI RỒI.

Ha ha ha! Số
châu báu đó chỉ
là vật ngoài thân
chứ nào phải bảo
vật? Không phải
tôi đã nói với các
ông rồi sao?

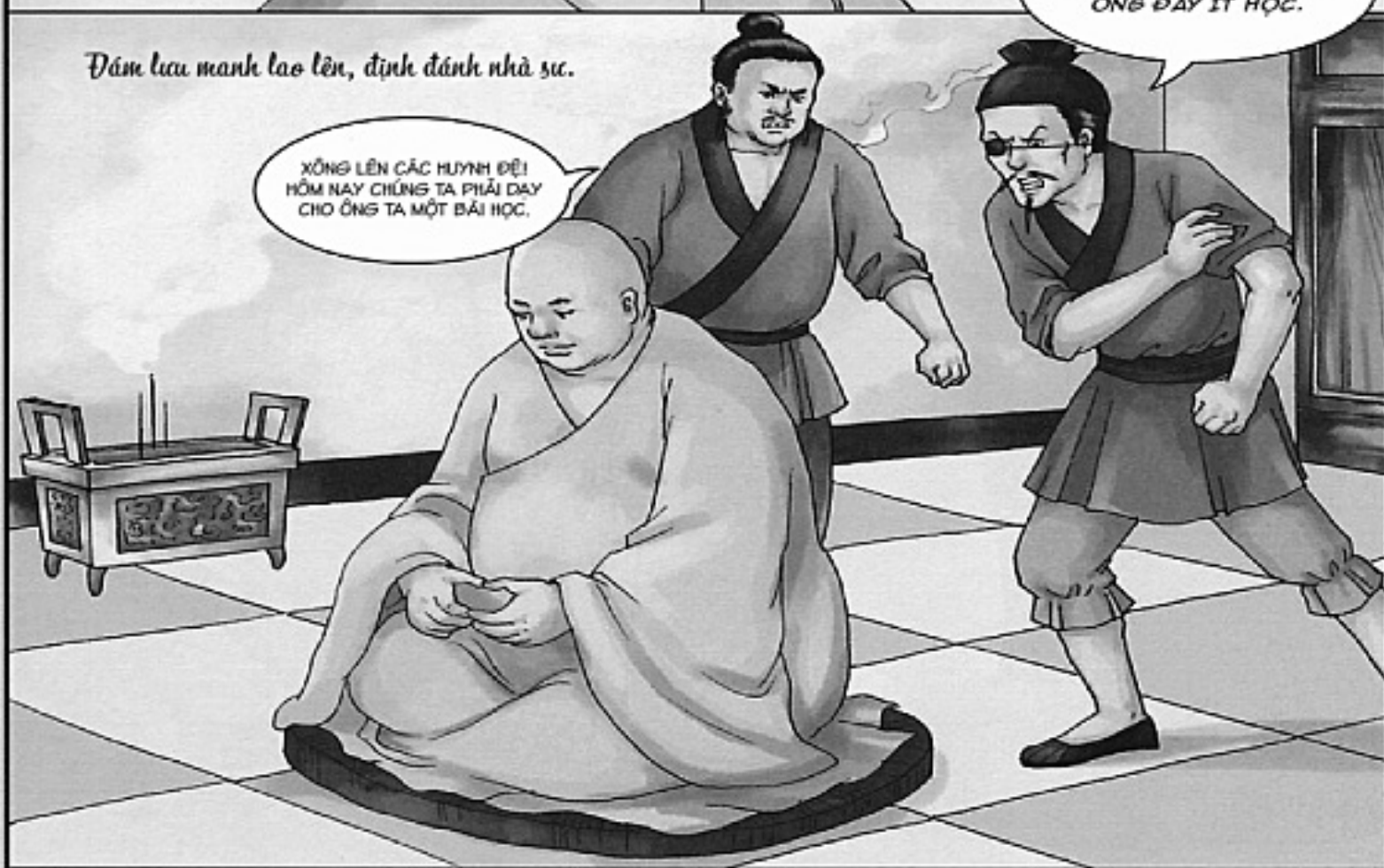
LẠI CÒN DẪM
ĐÙA CỘT CHÚNG TA? NGƯỜI NÓI
VẬY BAO GIỜ?

CHÍNH ĐẠO ĐẲNG NGÂN VẮNG,
VẬT CHẤT LÀ RÁC THẢI.

TO GAN!
LẠI DẪM CỘI THƯỜNG
ÔNG ĐÂY ÍT HỌC.

Dám lưu manh lao lên, định đánh nhà sư.

XÔNG LÊN CÁC HUYNH ĐỆ!
HÔM NAY CHÚNG TA PHẢI DẠY
CHO ÔNG TA MỘT BÀI HỌC.

Ồ!
ĐAU TAY QUÁ!

QUÁI LẠ,
SAO NGƯỜI ỒNG TA LẠI
CŨNG ĐẾN VẬY?

Chúng dùng tay quan sát kỹ hơn thì nhận ra
nhà sư đã biến thành một khúc gỗ.

Ngay lúc đó, sáu chữ vàng
"Đa Bảo Quán Âm Bồ tát" lộ
mờ hiện ra.

À!
NHÌN KÌA,
TRÊN KHÚC GỖ CÓ
MỘT DÒNG CHỮ!

THÌ RA
VỊ HÒA THƯỢNG NÀY LÀ
HÓA THÂN CỦA BỔ TẤT.

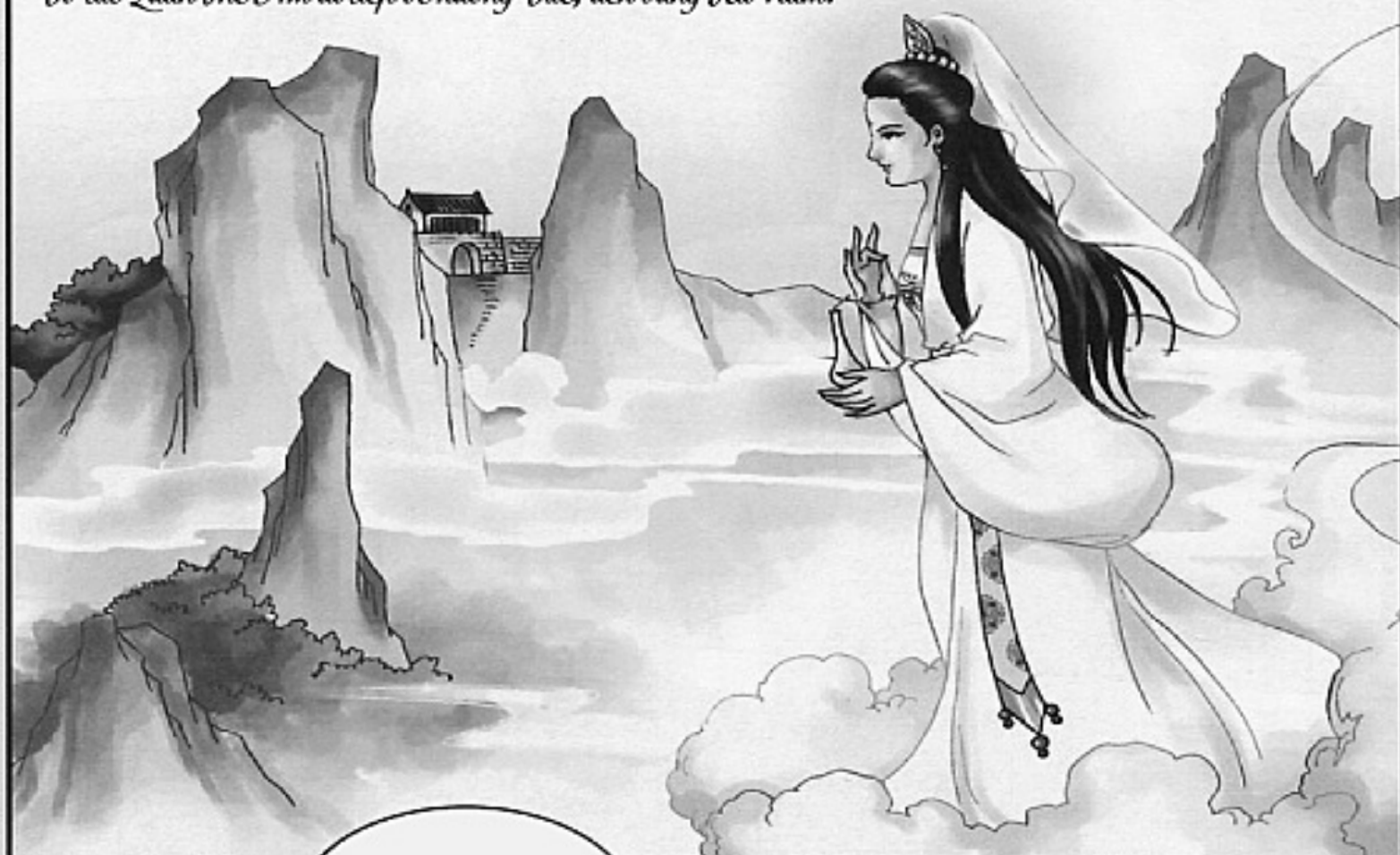
CHẮC CHẮN BỔ TẤT
THẤY CHÚNG TA QUẢ THAM
LAM NÊN ĐÃ HIỆN THÂN ĐỂ
DẠY BẢO CHÚNG TA.

CHÚNG TA THẬT SỰ
KHÔNG NÊN CƯỚP TIỀN CỦA
NGƯỜI KHÁC!

Các nhà sư trong chùa Tế
Vân đã tạc gốc cây thành
một pho tượng Quán Thế
Âm 4 mặt, 18 cánh tay,
trên cánh tay treo đầy
châu báu quý giá. Pho
tượng này được đặt tên là
Đa Bảo Quán Thế Âm.

Bồ tát Quán Thế Âm đi tiếp về hướng Bắc, đến vùng Hà Nam.

Thì ra, cuộc sống lầm than của người dân nơi đây là do vợ chồng Lý Toàn thường xuyên dẫn quân đi gây chiến khắp nơi.

LÝ
TOÀN

VỢ
LÝ
TOÀN

CHẠY MẠU!
QUÂN CỦA LÝ TOÀN
LẠI ĐẾN RỒI!

Dại quân của Lý Toàn đánh một mạch đến chùa Thiếu Lâm.

VÕ CÔNG THIẾU LÂM
VANG DANH THIÊN HẠ. NẾU HỌ
CÓ THỂ GIÚP TA HOÀN THÀNH
NGHIỆP LỚN THÌ THẬT LÀ
TUYỆT VỜI!

VIỆC NÀY RẤT DỄ,
THIỆP SẼ LẬP TỨC
LO LỆU.

Lý Toàn cử người đến
thuyết phục các nhà sư ở
chùa Thiếu Lâm đầu hàng.

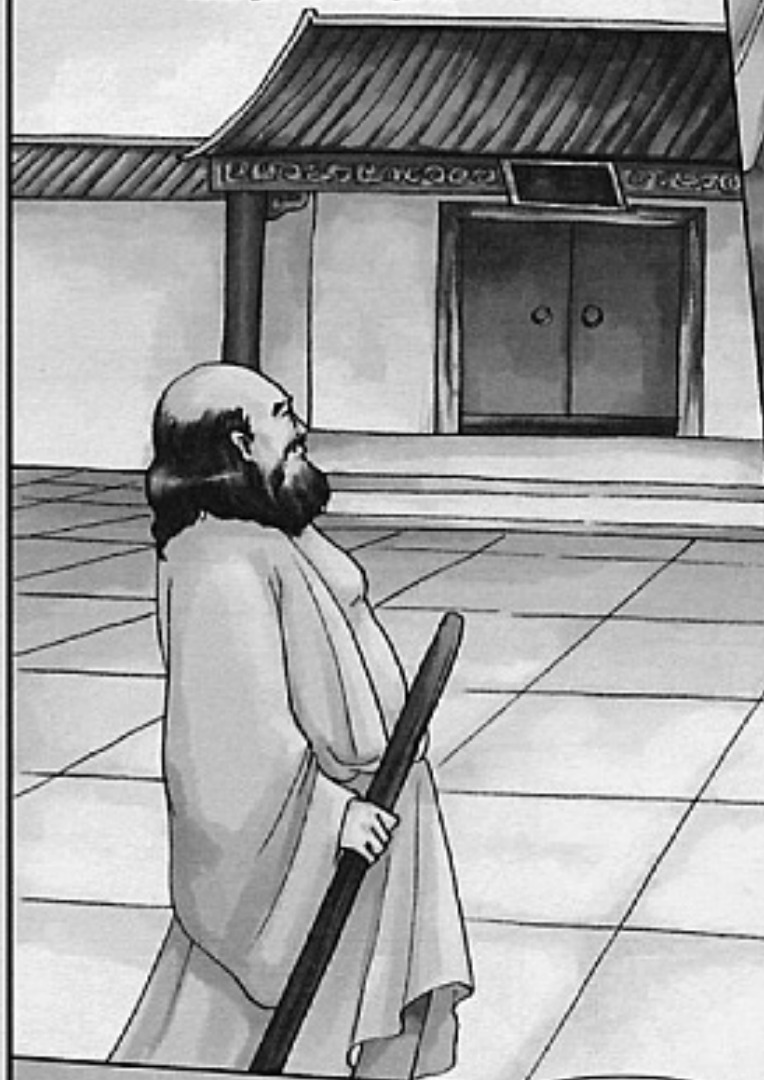
CHỈ CẦN CHỊU QUY PHỤC
QUÂN ĐỘI CỦA CHÚNG TA,
SỐ CHÁU BẦU NÀY LÀ
CỦA ỒNG!

NGƯỜI XUẤT GIA KHÔNG
CẦN NHỮNG THỨ NÀY, MONG
CÁC NGƯỜI MANG VỀ CHO!

HÙI KHÔNG BIẾT
TỐT XẤU LÀ GÌ! HẠN CHO CÁC
NGƯỜI NỘI TRONG BA NGÀY
PHẢI ĐẦU HÀNG, NẾU KHÔNG
ĐỪNG TRÁCH CHÚNG TA KHÔNG
KHÁCH SẢO!

Nhìn thấy Thiếu Lâm tự lâm nạn,
Quán Thế Âm liền hóa thân thành một
nhà sư và đi đến đó.

BẮN TĂNG
CÓ DỊP ĐI QUA NƠI NÀY,
HY VỌNG CÓ THỂ Ở TẠM
TẠI CHÙA VÀI NGÀY.

MỜI THẦY VÀO.

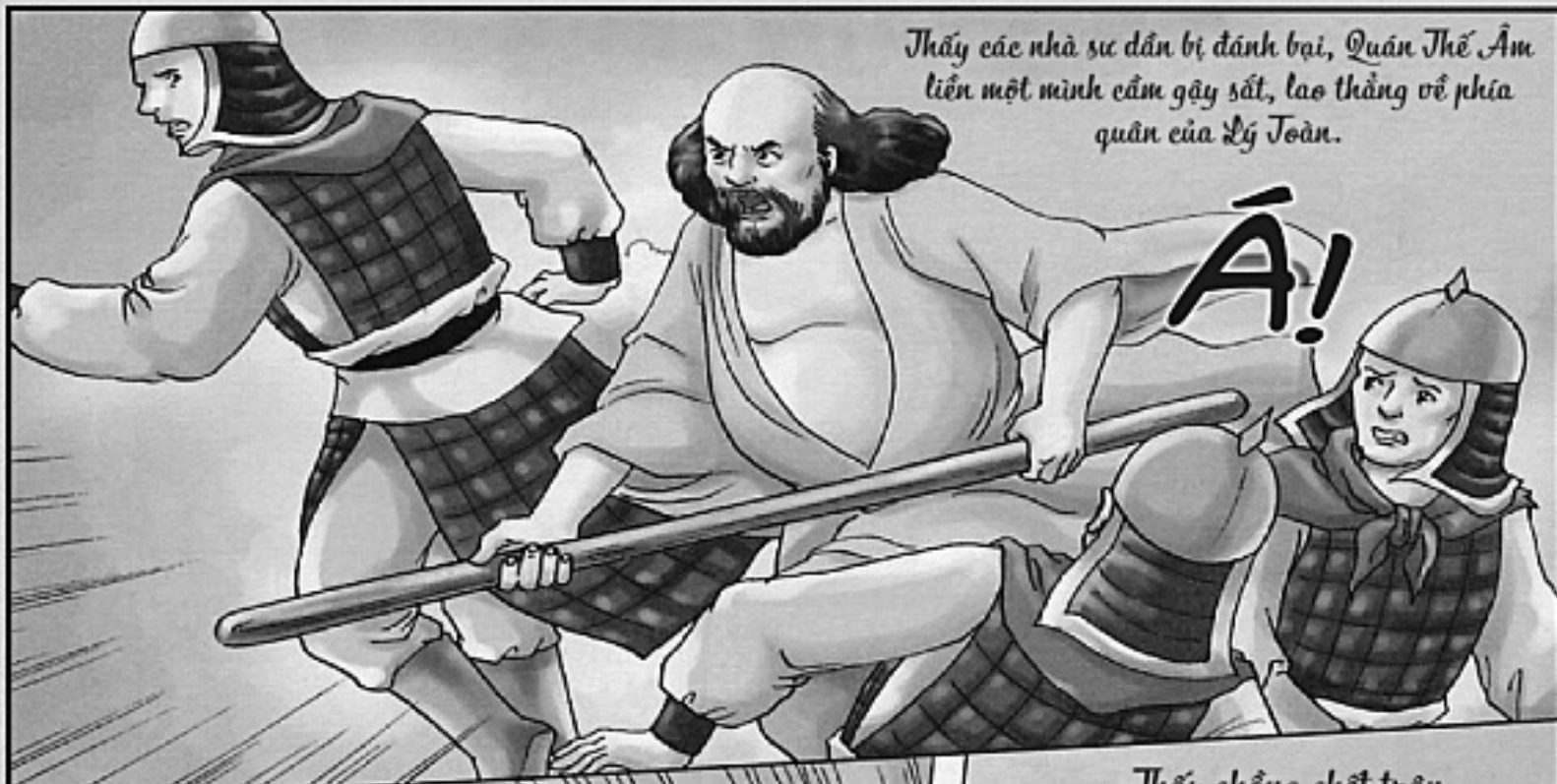
Lý Toàn đã đem quân
bao vây chùa được ba ngày.

QUÂN CỦA LÝ TOÀN
ĐỒNG NHƯ VẬY, CHÚNG TA
KHÓ MÃ NGĂN CẢN ĐƯỢC.

ĐÂY LÀ ĐẠI NẠN
CỦA THIẾU LÂM TỰ!

Thấy các nhà sư dân bị đánh bại, Quán Thế Âm liền một mình cầm gậy sắt, lao thẳng về phía quân của Lý Toàn.

Chỉ một giây, Lý Toàn đã bị đánh bại.

Thấy chồng chết trận, vợ Lý Toàn bèn rút kiếm tự sát.

VỢ CHỒNG TA
VỐN VÔ ĐỊCH THIÊN HẠ, KHÔNG
NGỜ CUỐI CÙNG LẠI BẠI DƯỚI
TAY MỘT NHÀ SƯ!

Lúc này, trên đỉnh Tung Sơn, kim quang chiếu rọi,
Bồ tát Quán Thế Âm hiện bảo tướng trang nghiêm.

ĐA TẠ BỒ TÁT QUẢN THẾ ÂM
ĐÃ CỨU GIÚP CHÚNG CON!

Để báo đáp ân đức của Bồ tát,
các nhà sư chùa Thiếu Lâm đã
cung kính tạc bức tượng A Ma
Đế Quán Âm, thành kinh thờ
cúng mỗi ngày.

Để giáo hóa quân lính của Lý Toàn, Bồ tát Quán Thế Âm đã hóa thân thành một người phụ nữ, cầm theo chiếc gương đồng đi ra chợ.

GUƠNG QUÝ ĐÂY!
AI MUỐN MUA GUƠNG
QUÝ KHÔNG?

CHIẾC GUƠNG NÀY
BAO NHIÊU TIỀN?

ĐÂY LÀ
BẢO VẬT QUÝ HIẾM,
1000 LẠNG BẠC,
ÍT HƠN MỘT LẠNG
CŨNG KHÔNG BÁN!

CHIẾC GUƠNG NÀY
CÓ THỂ CHIẾU RA KIẾP SAU
CỦA MỌI NGƯỜI. TRẢ TÔI BA
ĐỒNG, TÔI CHO CẬU MƯƠN,
HỀ SOI LÀ BIẾT NGAY.

CHIẾC GUƠNG NHỎ NÀY
ĐỀU ĐÁNG GIÁ NHIỀU TIỀN
ĐẾN VẬY?

Chàng trai trẻ không tin,
tiền lấy chiếc gương ra soi...

AI ĐÂY... KIẾP SAU
MÌNH LÀ MỘT CON CHÓ?!

ĐĂNG... ĐĂNG TIỀN LẮM!
HÓA RA THẬT SỰ LÀ CÓ
BẢO ỨNG!

HA HA HA,
ĐÓ ĐỀU DO KIẾP NÀY CẬU
LÀM QUÁ NHIỀU CHUYỆN ẮC,
KIẾP SAU CẬU PHẢI ĐẤU THAI
THÀNH CHÓ ĐỂ CHUỘC TỘI!

Đức này mọi người đều bắt đầu tò mò,
liên tục đưa tiền cho người phụ nữ.

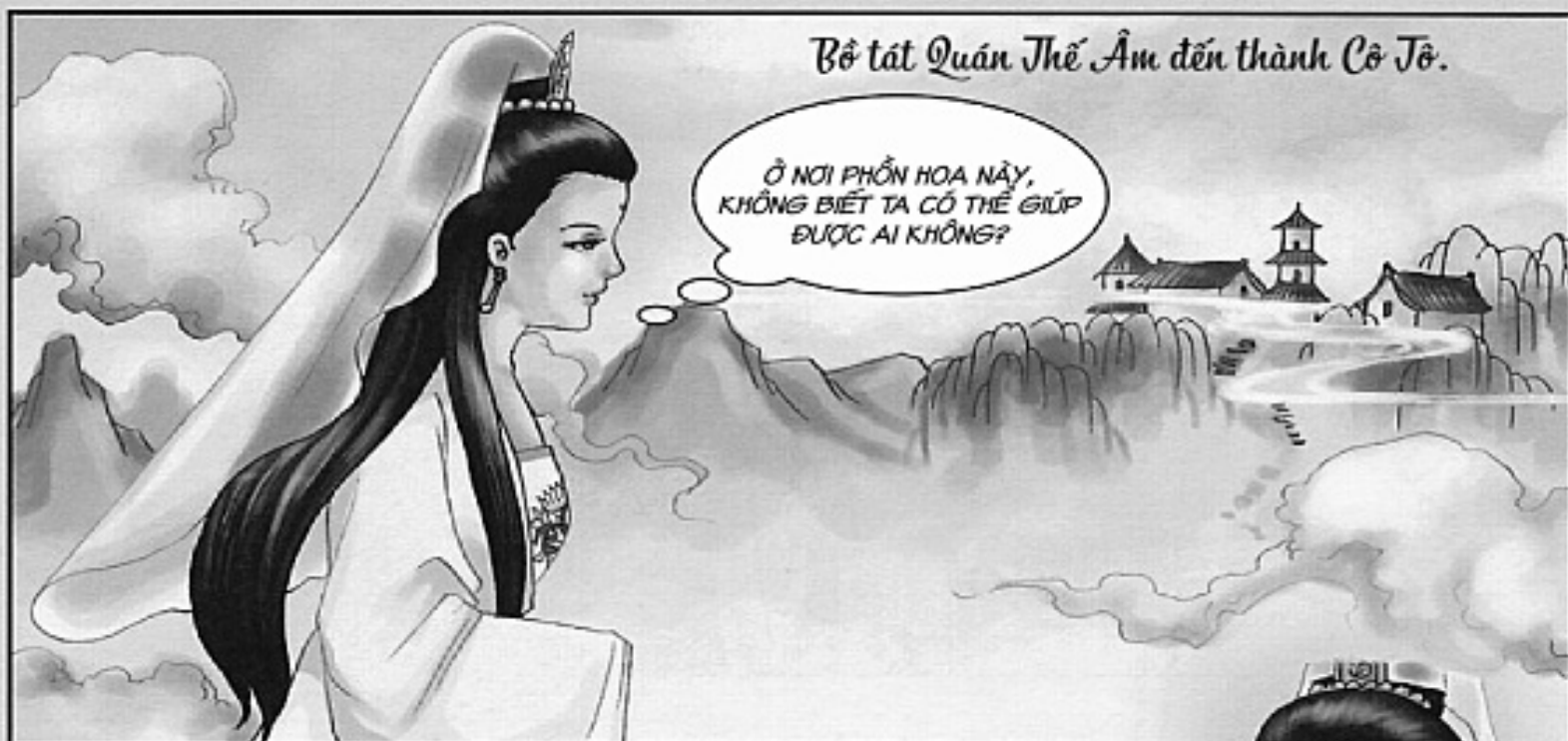
TÔI CŨNG SOI
THỬ XEM, TÔI CŨNG
MUỐN SOI!!

Ai soi gương xong cũng đều sợ hãi, bởi vì họ thấy được quả báo mà mình phải nhận do những việc ác bản thân đã gây ra trong kiếp này.

Chuyện này được lan truyền trong dân gian, ai ai cũng tin là có nhân quả, báo ứng, vì thế, người xấu biết hối cải mà làm việc thiện. Từ đó, cuộc sống của người dân cũng trở nên tốt đẹp hơn rất nhiều.

Bồ tát Quán Thế Âm đến thành Cô Tô.

Ở NƠI PHỐN HOA NÀY,
KHÔNG BIẾT TA CÓ THỂ GIÚP
ĐƯỢC AI KHÔNG?

Trong đám đông, Bồ tát
nhìn thấy một người...

GIẢ
NHẤT
PHONG

NGƯỜI NÀY SINH RA
ĐÃ CÓ TRÍ TUỆ HƠN NGƯỜI
CHẮC CHẴN SAU NÀY ÔNG ẤY SẼ
TỰ THÀNH CHÍNH QUẢ.

NHƯNG ĐÁNG TIẾC
ÔNG ẤY SẮP GẶP PHẢI ĐẠI
NẠN! XEM RA, TA PHẢI GIÚP
ĐỠ ÔNG ẤY RỒI.

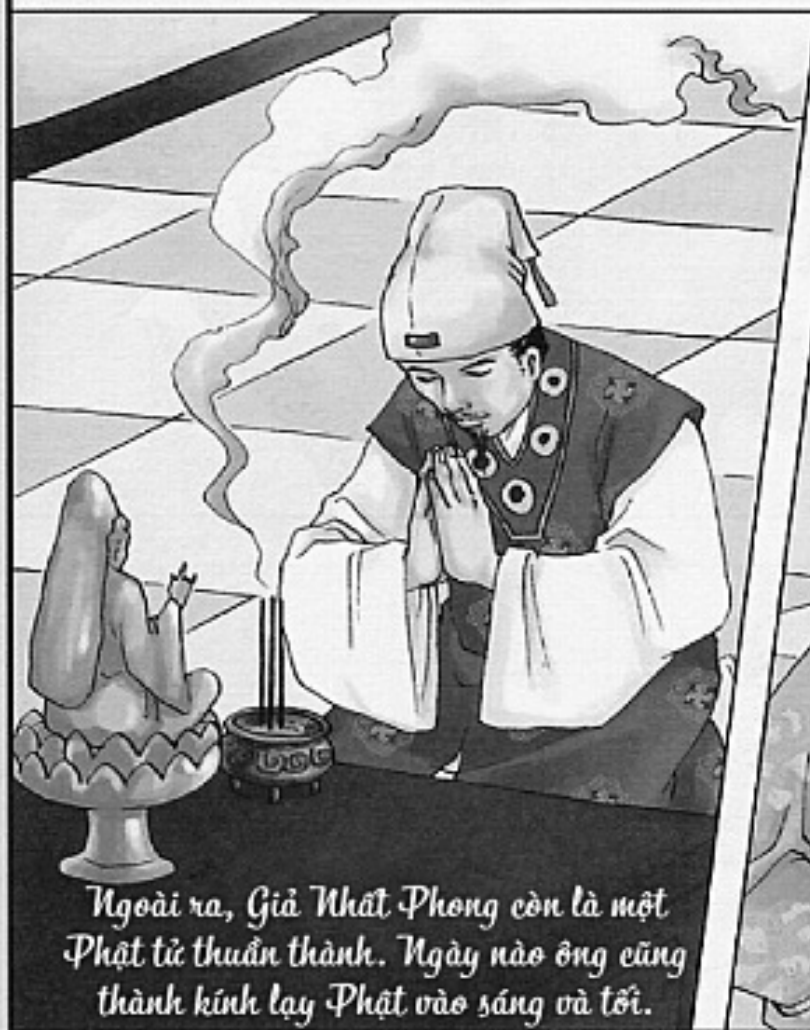
CHỦ
TIỆM
THUỐC
GIÀ
NHẬT
PHONG

Ngày thường, ông là người thật thà, tốt bụng và thường hay giúp đỡ người nghèo khổ.

ÔNG CHỦ,
TÔI KHÔNG MUA THANG
THUỐC NÀY NỮA!
TÔI KHÔNG ĐỦ TIỀN.

CỤ CỨ
CẮM THANG THUỐC NÀY ĐI,
TÔI BIỂU CỤ!

Ngoài ra, Già Nhât Phong còn là một Phật tử thuần thành. Ngày nào ông cũng thành kính lạy Phật vào sáng và tối.

Thế nhưng, vợ ông lại nổi tiếng là người ngang ngược.

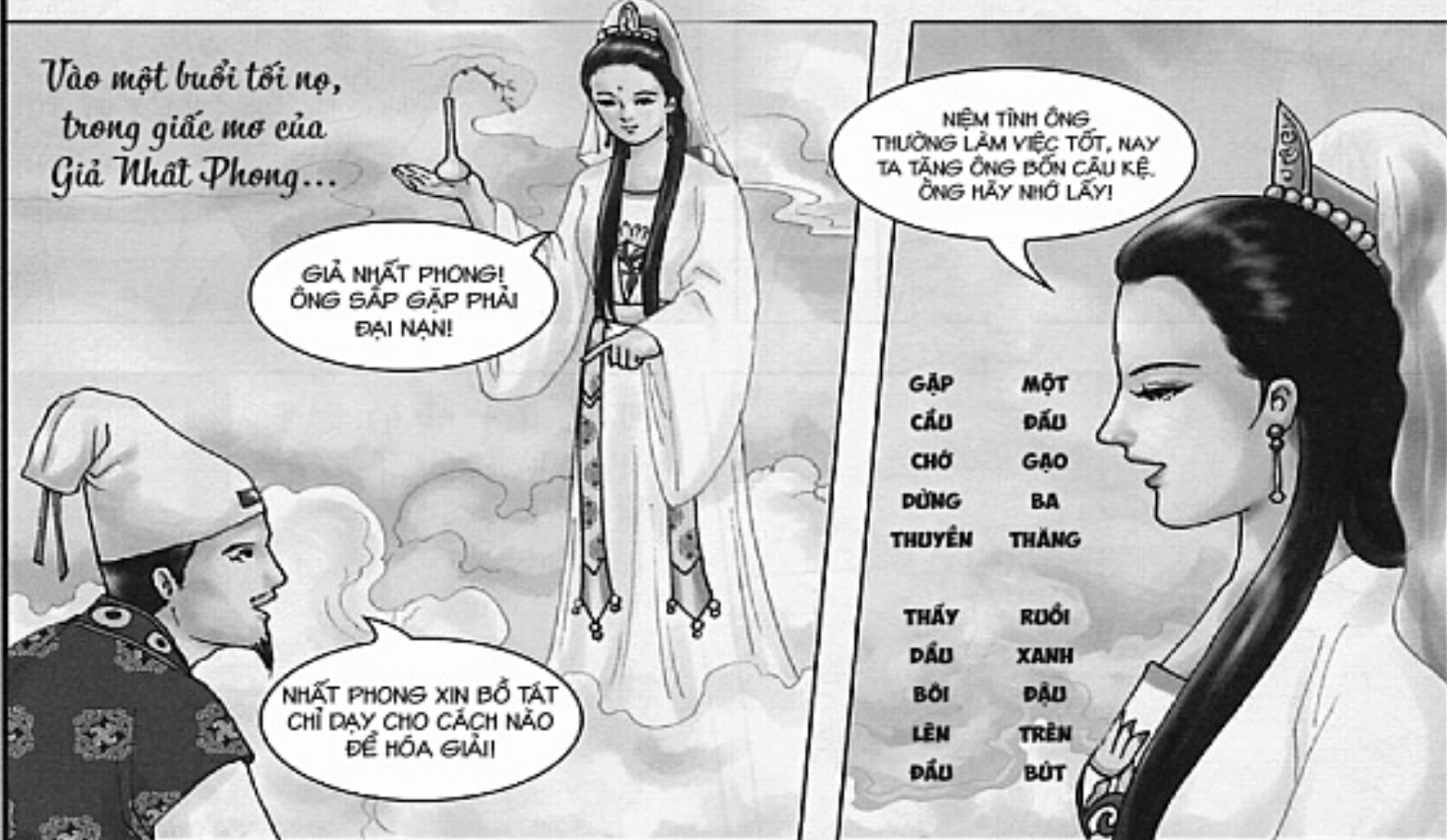

TÔI ĐAU CÓ NGU NGỐC
NHƯ ÔNG! KHÔNG KIỂM ĐƯỢC
TIỀN THÌ LẤY GÌ MÀ ĂN?

TẠI SAO
NGƯỜI HIỀN LẠNH NHƯ ÔNG
CHỦ GIẢ LẠI LẤY PHẢI MỘT
NGƯỜI VỢ HUNG DŨ
NHƯ VẬY?

ỒI DÀO!
Ờ HIỀN GẤP LẠNH, Ờ ẮC GẤP
DŨ, CHẮC CHẴN VỢ ÔNG ẤY
SẼ KHÔNG CÓ KẾT CỤC TỐT
ĐẸP GÌ ĐỀU!

Vào một buổi tối nọ,
trong giấc mơ của
Giả Nhất Phong...

GIẢ NHẤT PHONG!
ÔNG SẮP GẶP PHẢI
ĐẠI NẠN!

NHẤT PHONG XIN BỎ TẤT
CHỈ DẠY CHO CÁCH NÀO
ĐỂ HÓA GIẢI!

NIỆM TÌNH ÔNG
THƯỜNG LÀM VIỆC TỐT, NAY
TA TẶNG ÔNG ĐÓN CẦU KỆ.
ÔNG HÃY NHỚ LẤY!

GẤP	MỘT
CẦU	ĐẦU
CHỜ	GẠO
DỪNG	BA
THUYỀN	THĂNG

THẤY	RUỒI
DẦU	XANH
BÔI	ĐẬU
LÊN	TRÊN
ĐẦU	BÚT

Bỏ Tất vừa dứt lời,
Giả Nhất Phong giật mình tỉnh giấc

TÀ ƠN BỎ TẤT
ĐÃ CHỈ DẠY, CON SẼ NHỚ
KỶ BÀI KỆ NÀY!

BỎ TẤT... BỎ TẤT...!

Mấy hôm sau, Giả Nhất Phong ngồi thuyền đi thu mua nguyên liệu. Khi thuyền vừa đi đến giữa dòng thì bỗng nhiên trời đổ mưa lớn!

CHÚNG TA TRÚ MƯA Ở
GẮM CÂY CẦU KIA NHÉ?

GẤP
CẦU
CHỖ
DỪNG
THUYỀN

KHÔNG ĐƯỢC DỪNG THUYỀN!
KHÔNG ĐƯỢC DỪNG THUYỀN!
HÃY MAU CHèo THUYỀN QUA
CÂY CẦU ĐI!

Khi thuyền vừa đi qua cây cầu...

CẦU SẬP RỒI!
NGUY HIỂM QUÁ!

CẢM ƠN BỐ TẤT
ĐÃ CHỈ DẠY!

Về đến nhà, ông vội vàng
đến trước bàn thờ, lễ lạy
Bồ tát Quán Thế Âm.

CON XIN CẢM ƠN
ÂN ĐỨC CỨU MẠNG
CỦA NGƯỜI!

Lúc này, cây đèn dầu
trên xà nhà bỗng nhiên
rơi xuống, đổ hết dầu
lên người ông.

Nghĩ đến câu kệ thứ hai của Bồ
tát, ông vội vàng xoa dầu lên đầu.

THẤY DẦU
THÌ BÔI LÊN ĐẦU

Buổi tối, Giả Nhất Phong vẫn để nguyên cái đầu dính dầu đi ngủ.

Đến nửa đêm, có tên trộm
lên vào phòng ngủ ông.

RỒT CUỘC ĐÂY CÓ
PHẢI LÀ GIẢ NHẤT
PHONG KHÔNG?

NGƯỜI ĐẺY MÙI DẦU, CÓ LẼ
LÀ VỢ CỦA ÔNG TÀI CHẮC
CHẮN KẸ NẤM BÊN CẠNH LÀ
GIẢ NHẤT PHONG RỒI!

Thế là tên trộm liền vung dao chém một nhát.

Tiếng hét của người vợ đánh thức Giả Nhất Phong, đồng thời cũng khiến tên trộm sợ hãi bỏ chạy.

KHÔNG HAY RỒI!
CÓ KẸ GIẾT NGƯỜI!

Cha vợ ông thấy con gái mình bị sát hại liền cho rằng con rể chính là hung thủ.

CON... CON...
KHÔNG GIẾT NGƯỜI!

NGƯỜI THẬT ĐỘC ÁC!
VẬY MÃ NGƯỜI LẠI SÁT
HẠI CON GÁI TÀI

Hôm sau, cha vợ ông đã đến nha môn kiện Giả Nhất Phong.

HỦ!
CÒN DẪM NGUY BIỆN?
NGƯỜI ĐAU DUNG HÌNH!

ĐẠI NHÂN,
TÔI THẬT SỰ KHÔNG
GIẾT NGƯỜI!

Vì không chịu nổi những
thủ đoạn tra khảo vô
cùng tàn nhẫn, Giả Nhất
Phong chỉ đành nhận tội.

NEU SÓM NHẬN TỘI
THÌ ĐÃ KHÔNG CÓ VIỆC GÌ
RỒI! NGƯỜI ĐAU, NHÓT HÁN
VÀO NHÀ LAO!

ĐẠI NHÂN!
TÔI XIN NHẬN TỘI!
TÔI XIN NHẬN TỘI!

Quan huyện thấy Giả Nhất Phong đã nhận tội liền nhấc bút lên, chuẩn bị ghi tội trạng của ông. Nào ngờ một đàn ruồi xanh từ đâu bay tới quẩn lấy cây bút khiến quan huyện chẳng thể đặt bút viết được.

SAO LẠI CÓ CHUYỆN QUÁI LẠ THẾ NÀY?

Quan huyện nghe thấy Giả Nhất Phong cứ lặp đi lặp lại một câu ở trên công đường.

NGƯỜI NÀY SẮP CHẾT RỒI MÀ CÒN LẮM BẮM GI VẬY!

"MỘT ĐẦU GẠO BA THĂNG, RUỒI XANH ĐẬU TRÊN BÚT!"

MỘT ĐẦU GẠO CHỈ CÓ BA THĂNG, VẬY THÌ CÒN BẢY THĂNG CHÍNH LÀ LỜI GIẢI THÍCH RỒI! LIỆU CÓ PHẢI CHỈ KHANG THẤT KHÔNG?

THƯA ĐẠI NHÂN,
TÔI CỐ QUEN! ĐÓ LÀ
HÀNG XÓM CỦA TÔI!

NGƯỜI ĐẤU!
CHO TRUYỀN KHANG THẤT
LÊN CÔNG ĐƯỜNG!

Khang Thất bị dẫn lên công đường

ĐIỀU DẪN TỌ GAN,
THÀNH THẬT KỂ LẠI QUẢ
TRÌNH SÁT HẠI VỢ CỦA GIẢ
NHẤT PHONG MAU!

TIÊU RỒI!
SỰ VIỆC BỊ BẠI
LỘ RỒI!

KHANG
THẤT

ĐẠI NHÂN
TÔI XIN NHẬN... NHẬN
MỌI TỘI LỖI!

Già Nhất-Phong đã được minh oan. Người dân nơi đó nghe nói là do Bồ tát Quán Thế Âm cứu giúp nên ai nấy đều vô cùng sùng kính.

XEM RA NẾU THƯỜNG NGÀY
TÍCH PHÚC HÀNH THIÊN THÌ
SẼ GẶT ĐƯỢC QUẢ NGỌT!

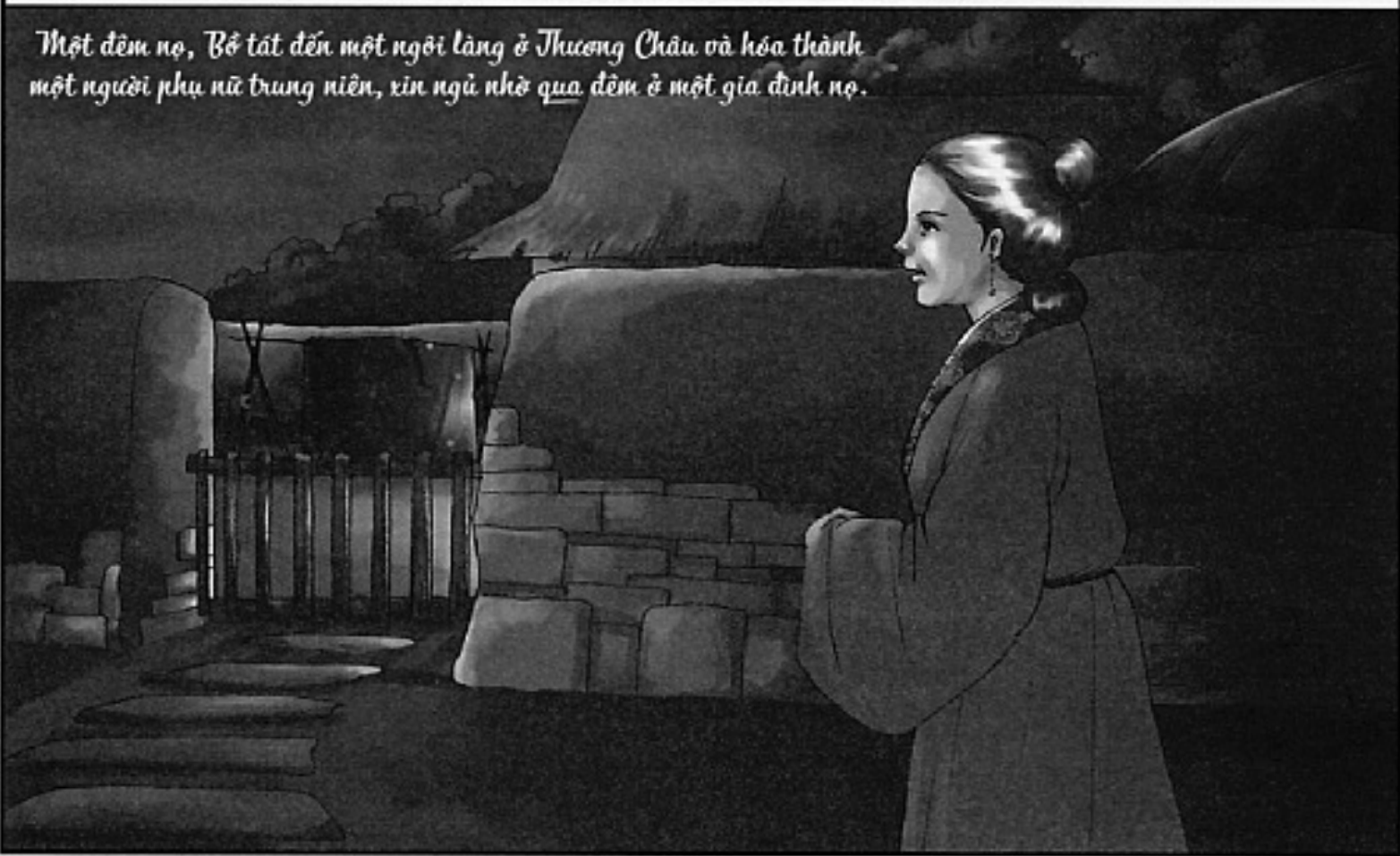
Để báo đáp ân đức của Bồ
tát, Già Nhất-Phong đã
quyên toàn bộ của cải cho
người nghèo và một mình
lên chùa Linh Ẩn tại Hàng
Châu để xuất gia tu hành.

THƯỜNG XUYÊN
GIÚP ĐỠ NGƯỜI GẶP KHÓ
KHĂN, CHẮC CHẴN SẼ
ĐƯỢC ĐẾN ĐÁP!

Trên đường đi, Bồ tát Quán Thế Âm đã cứu giúp rất nhiều người.
Người thương hóa thân làm thầy thuốc để chữa bệnh cho người dân.

Một đêm nọ, Bồ tát đến một ngôi làng ở Thương Châu và hóa thành
một người phụ nữ trung niên, xin ngủ nhờ qua đêm ở một gia đình nọ.

CÓ AI Ở
NHÀ KHÔNG?

TÔI ĐI NGANG QUA
NƠI NÀY, CÔ CÓ THỂ CHO
TÔI NGHỈ NHỜ MỘT ĐÊM
ĐƯỢC KHÔNG?

NGẠI QUẢ!
VỐN NÊN GIỮ BÀ Ở LẠI
NHƯNG MÃ MẸ CHỒNG
TÔI ĐANG BỆNH NẶNG,
SỢ LÀ BẤT TIỆN.

TÔI CHỈ XIN NGHỈ LẠI
MỘT ĐÊM, SÁNG SỚM NGÀY
MAI TÔI SẼ LÊN ĐƯỜNG. XIN
CÔ HỖ GIÚP TÔI!

Vâng,
MỜI BÀ VÀO NHÀ!

CẢM ƠN CÔ!

Cô gái này tên là Vương Thị,
trong nhà chỉ có cô và mẹ
chồng. Cô là người rất hiếu
thảo, mẹ con họ chung sống
với nhau vô cùng hòa thuận.

Tuy nhiên, mẹ chồng cô lại mắc một căn
bệnh rất lạ, rất nhiều thầy thuốc đến thăm
khám nhưng vẫn không thể chữa khỏi.

KHỤ... KHỤ!

MẸ, CON SẼ TÌM CÁCH
CHỮA KHỎI BỆNH CHO MẸ!

Vương Thị vẫn không chịu bỏ cuộc. Cô dốc lòng tìm kiếm và nghe ngóng khắp nơi những phương thuốc hay để chữa bệnh cho mẹ chồng.

ĐỪNG VẬY! TÔI CŨNG CÓ NGHE QUA CHUYỆN NÀY, THIÊNG LẮM!

CANH HẮM THỊT NGƯỜI?

NGHE ĐẠO SĨ TRONG NÚI NÓI RẰNG, MẸ CHỒNG CÔ PHẢI UỐNG CANH HẮM THỊT NGƯỜI MỚI KHỎI BỆNH!

MẶC DÙ KHÔNG BIẾT CÓ CHỮA KHỎI BỆNH CHO MẸ HAY KHÔNG NHƯNG CHỈ CẦN CÒN HY VỌNG, MÌNH NHẤT ĐỊNH PHẢI THỬ!

CÔ QUẢ LÀ NGƯỜI CON HIẾU THẢO!

NHÀ NHỎ, BẮT TIÊN CHO BÀ QUẢ!

Ngay lúc Vương Thị đang chuẩn bị cắt thịt thì lại gặp người phụ nữ ở nhà mình tới qua.

CƠM Ở TRONG NỒI,
BẮA ĂN TRƯỚC ĐI Ạ!

CẢM ƠN CÔ!

Vương Thị trở về phòng,
lấy kéo cắt một miếng thịt trên
cổ tay mình. Máu cô chảy ướt
hết áo.

A!

Dù đau đớn không thể chịu nổi nhưng Vương Thị
vẫn cố gắng chịu đựng và băng bó vết thương lại.

Vương Thị chẳng hề
quan tâm đến vết
thương của mình, vội
vàng đi hầm canh.

CÔ ĐANG
LÀM GÌ VẬY?

TÔI ĐANG SẮC THUỐC
CHO MẸI KHÔNG CỎ VIỆC GÌ ĐÂU,
BẢ VÀO NGHỈ ĐI Ạ!

SAO TAY CỦA CÔ LẠI
BĂNG ĐÓ NHƯ VẬY? CÓ PHẢI
TRONG NÓI ĐANG HẦM THỊT TRÊN
CẢNH TAY CÔ KHÔNG?

DẠ...

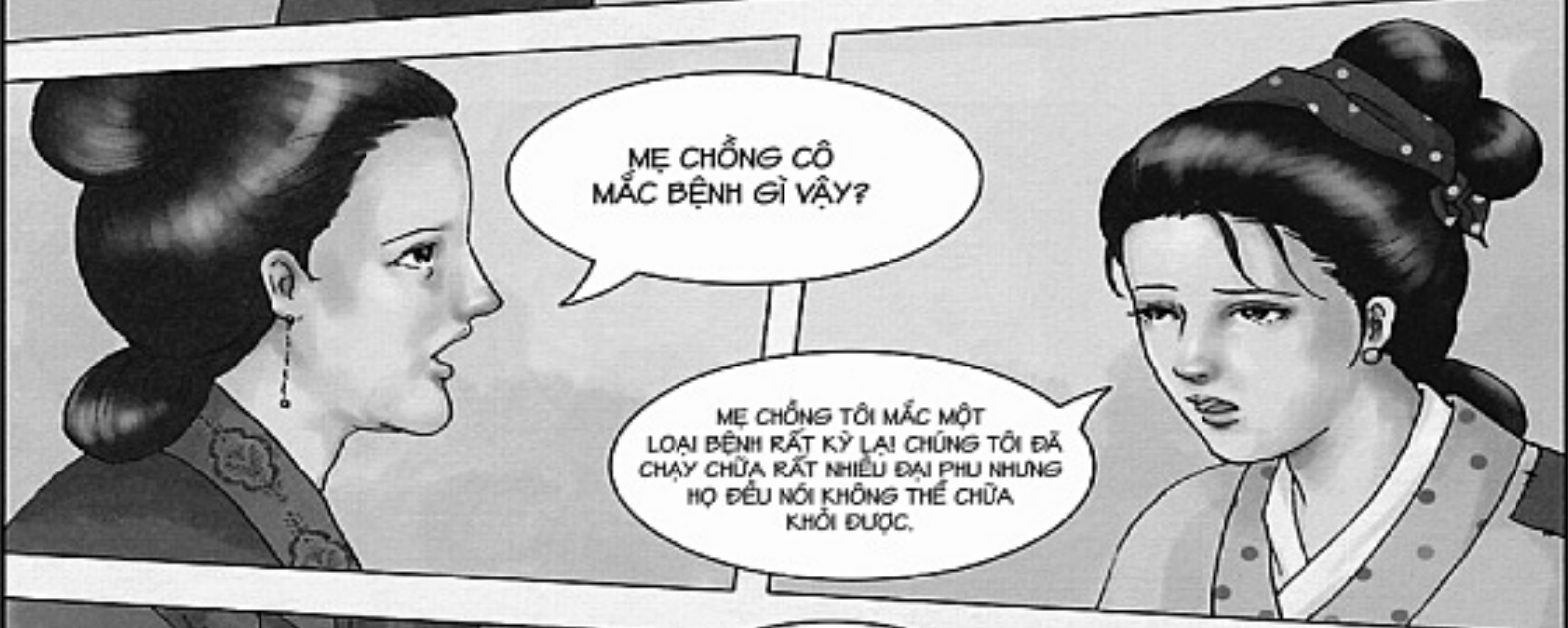
Vương Thị thấy không thể
giấu thêm được nữa, bèn kể một
lược chuyện chữa bệnh cho mẹ
cho bà nghe.

TẤM LÒNG HIẾU THẢO
CỦA CÔ THẬT SỰ KHIẾN NGƯỜI
KHÁC PHẢI CẢM ĐỘNG NHƯNG
ĐỀU CẦN PHẢI DÙNG ĐẾN CẢNH
THỊT NGƯỜI ĐỂ CHỮA BỆNH?

TÔI KHÔNG NGHĨ
RA CÁCH NÀO KHÁC
NÊN CHỈ ĐÀNH...

MẸ CHỒNG CÔ
MẮC BỆNH GÌ VẬY?

MẸ CHỒNG TÔI MẮC MỘT
LOẠI BỆNH RẤT KỶ LẠI CHÚNG TÔI ĐÃ
CHẠY CHỮA RẤT NHIỀU ĐẠI PHU NHƯNG
HỌ ĐỀU NÓI KHÔNG THỂ CHỮA
KHỎI ĐƯỢC.

THẬT KHÔNG?
TÔI CẢM ƠN BÀ
RẤT NHIỀU!

TÔI CHO CÔ MỘT PHƯƠNG THUỐC,
CHẮC CHẮN SẼ CHỮA KHỎI BỆNH
CHO MẸ CHỒNG CÔ!

Sáng sớm ngày hôm sau, Bồ tát Quán Thế Âm chào tạm biệt Vương Thị.

CÔ NHỚ NHÉ!
HÃY CHO MẸ CHỒNG CÔ
UỐNG ĐƠN THUỐC MÃ
TÔI CHO!

TÔI NHỚ RỒI!
CẢM ƠN BÀI!

Tối đó, Vương Thị cho mẹ chồng
uống thuốc mà Bồ tát
Quán Thế Âm đã kê.

MẸ THẤY THẾ NÀO Ạ?

MẸ THẤY
ĐỎ HƠN NHIỀU RỒI!

Uống thuốc liên tục ba ngày,
mẹ chồng Vương Thị khỏe lên trông thấy.

Hay tin mẹ chồng Vương
Thị khỏi bệnh, hàng xóm
tập nập đến thăm.

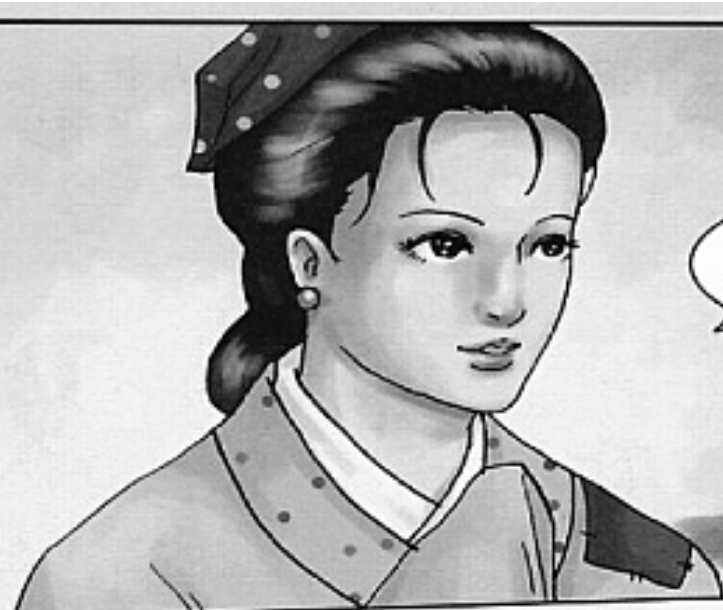

KHÔNG NGỜ BỆNH NÀY
CÓ THỂ KHỎI ĐƯỢC.

CHẲNG LẼ CÔ ĐÃ GẶP
ĐƯỢC BỎ TẤT QUÂN THỂ
ÂM SAO?

AI CHỈ CHO CÔ
BÀI THUỐC NÀY VẬY?

BÀ LÃO Ở NHÀ TÔI
Hôm TRƯỚC CHO TÔI BÀI
THUỐC NÀY.

XEM RA, MÌNH ĐÃ
GẶP ĐƯỢC BỐ TẤT
THẬT RỒI.

Vương Thi thành tâm
cung kính lạy ba lạy về
hướng Bồ tát Quán Thế Âm
rời đi để tỏ lòng cảm ơn.

TẠ ƠN CỨU KHỔ
CỨU NẠN CỦA BỐ TẤT. CON SẼ
CHĂM SÓC CHO MẸ CHỒNG MÌNH
THẬT TỐT!

Nhờ vào sự quan tâm, chăm sóc chu
đáo của Vương Thi, không lâu sau,
mẹ chồng cô đã khỏi hẳn bệnh.

Bồ tát Quán Thế Âm đã hóa thân cứu giúp người dân ở khắp mọi nơi. Từ đó Phật giáo cũng dần trở nên hưng thịnh. Mọi người nhận được sự cảm hóa sâu sắc của Bồ tát nên một lòng hướng thiện.

Ngày nọ, Bồ tát gặp một chàng trai tên Vương Kiên.

TUY GẶP KHÓ KHĂN NHƯNG VƯƠNG KIẾN LUÔN VUI VỀ ĐỔI MẶT. NGƯỜI MẠNH MẼ NHƯ VẬY, TA PHẢI GIÚP MỚİ ĐƯỢC!

VƯƠNG
KIẾN

Năm Vương Kiên lên mười, cha cậu qua đời, còn mẹ được chọn vào làm người hầu trong vương phủ. Từ nhỏ cậu đã được gửi cho chú nuôi dưỡng.

MẸ ƠI,
MẸ ĐANG Ở ĐÂU?

Mặc dù được chú hết mực yêu thương nhưng Vương Kiên luôn nhớ về mẹ.

KIÊN À,
CHÁU SAO VẬY?

CHÚ ƠI, CHÁU...
CHÁU NHỚ MẸ!

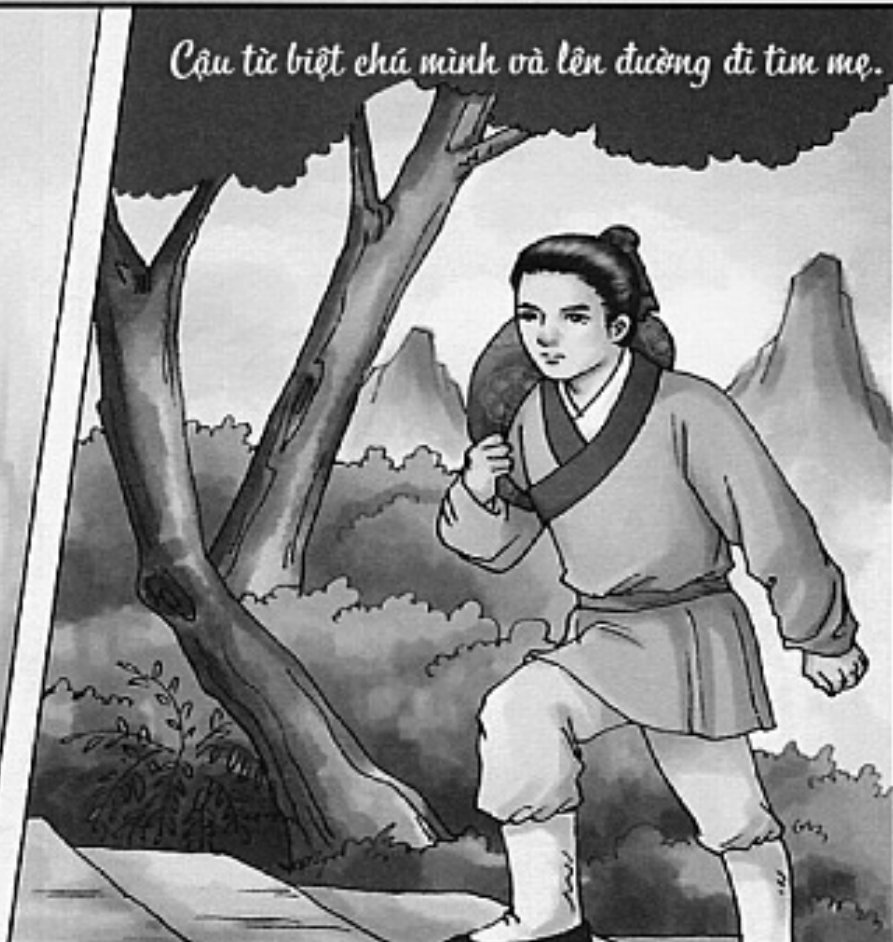
À! MẸ CHÁU ĐÃ ĐI
NHIỀU NĂM NHƯ VẬY RỒI, GIỜ
CHÚ CŨNG KHÔNG BIẾT MẸ
CHÁU ĐANG Ở ĐÂU.

DÙ KHÓ KHĂN THẾ NÀO,
CHÁU CŨNG PHẢI TÌM
ĐƯỢC MẸ!

Thời gian thấm thoát thoi đưa,
nay Vương Kiên đã trưởng thành.

Cậu từ biệt chú mình và lên đường đi tìm mẹ.

Vương Kiên đi khắp nơi nghe ngóng tin tức của mẹ.

HÌNH NHƯ NĂM ĐÓ
BÀ ẤY ĐƯỢC ĐƯA ĐẾN TỪ
VƯƠNG PHỦ RỒI.

THẬT À?
CHÀU CẢM ƠN ÔNG!

Sau chặng đường dài vất vả, cuối cùng Vương Kiên đã đến được Tì vương phủ ở kinh thành.

Vương Kiên buồn bã trở về quán trọ.

BÀ NGÔ THEO
VƯƠNG GIA ĐẾN QUẢNG
ĐÔNG RỒI!

MÌNH DÙNG HẾT TIỀN,
MANG THEO RỒI, SỢ RẰNG
MÌNH PHẢI ĐI ẮN XIN TRÊN
ĐƯỜNG ĐẾN QUẢNG ĐÔNG
MẤT.

... HẢ!

Ngay tối hôm đó, bỗng nhiên
Vương Kiên đổ bệnh, miệng nôn trôn tháo.

ỢE...

Nghĩ rằng mình sắp được gặp lại mẹ nên hôm sau, Vương Kiên vẫn cố gắng chịu đựng đau đớn, nhanh chóng lên đường.

MẸ ƠI...
MẸ ƠI...

Đến ngày thứ ba, bệnh của Vương Kiên trở nặng, vì thế cậu tạm thời phải tìm một ngôi miếu hoang để dừng chân, nghỉ ngơi.

Bồ tát đã hóa thành một nhà sư.

QUẢ LÀ MỘT
ĐỨA TRẺ MẠNH MẼ!

Trong ngôi miếu, Vương Kiên được Bồ tát chăm sóc vô cùng chu đáo.

Bảy ngày sau, cuối cùng
Vương Kiên cũng khỏi bệnh.

CON CẢM ƠN
THẦY!

CON HÃY CẢM
SỐ TIỀN NÀY LÂM LỘ PHÍ.
ĐI ĐƯỜNG CẨN THẬN
NHÉ!

ĐA TÀ
ON CỨU MẠNG CỦA
THẦY!

Vương Kiên lại tiếp tục lên đường. Dù trên đường đi trải qua
nhiều khó khăn, vất vả nhưng cuối cùng, cậu cũng đến được
Từ vương phủ ở Quảng Đông.

VƯƠNG GIA
CHUYỂN ĐẾN NHIỆU CHÂU
TỪ LÂU RỒI!

HÀI SAO LẠI NHƯ
THẾ CHỦ?

Đúng lúc ấy, Vương Kiên lại bị rắn cắn. Cậu ngất lịm đi.

Ồ!!

Nhìn những vết máu loang lổ ở chân, Vương Kiên không nên được tui thân mà bật khóc.

MẸ ƠI, CÓ PHẢI CON SẼ KHÔNG BAO GIỜ ĐƯỢC GẶP LẠI MẸ KHÔNG?

Trong cơn mê man, Vương Kiên liên tục gọi mẹ.

MẸ ƠI...

Bỏ tất Quán Thế Âm xuất hiện, vẩy nước cam lồ trong bình Tịnh thủy lên miệng vết thương của Vương Kiên.

DÙ CÓ TRẢI QUA
BAO NHIÊU GIAN KHỔ ĐỂ ĐI
TÌM MẸ NHƯNG CON VẪN CHƯA
TỪNG TỪ BỎ, THỰC SỰ LÃ RẤT
HIỂM GẤP!

BỔ TẤT QUẢN THẾ ÂM,
CON CẦU XIN NGƯỜI! XIN
NGƯỜI GIÚP CON TÌM
ĐƯỢC MẸ!

HIỂM THẤY CÓ AI
HIỂU THẢO NHƯ CON, KHÔNG
BAO LÂU NỮA CON SẼ GẶP
LẠI MẸ MÌNH THÔI!

Nghe vậy, Vương Kiên vô cùng vui mừng.

CẢM ƠN BỔ TẤT
ĐÃ CHỈ DẠY!

Nghĩ đến việc sắp được gặp mẹ,
bước chân của Vương Kiên nhẹ đi rất nhiều.

Cuối cùng, Vương Kiên đã đến
được Tì vương phủ ở Nhiêu Châu.

Nghe Vương Kiên kể về chặng
đường tìm mẹ, Tì vương gia vô
cùng cảm động.

NGƯỜI QUẢ LÀ
MỘT ĐỨA TRẺ MẠNH MẼ!

CON PHẢI
CHỊU KHỔ RỒI!

MẸ... CUỐI CÙNG
CON CŨNG ĐÃ GẶP
ĐƯỢC MẸ RỒI!

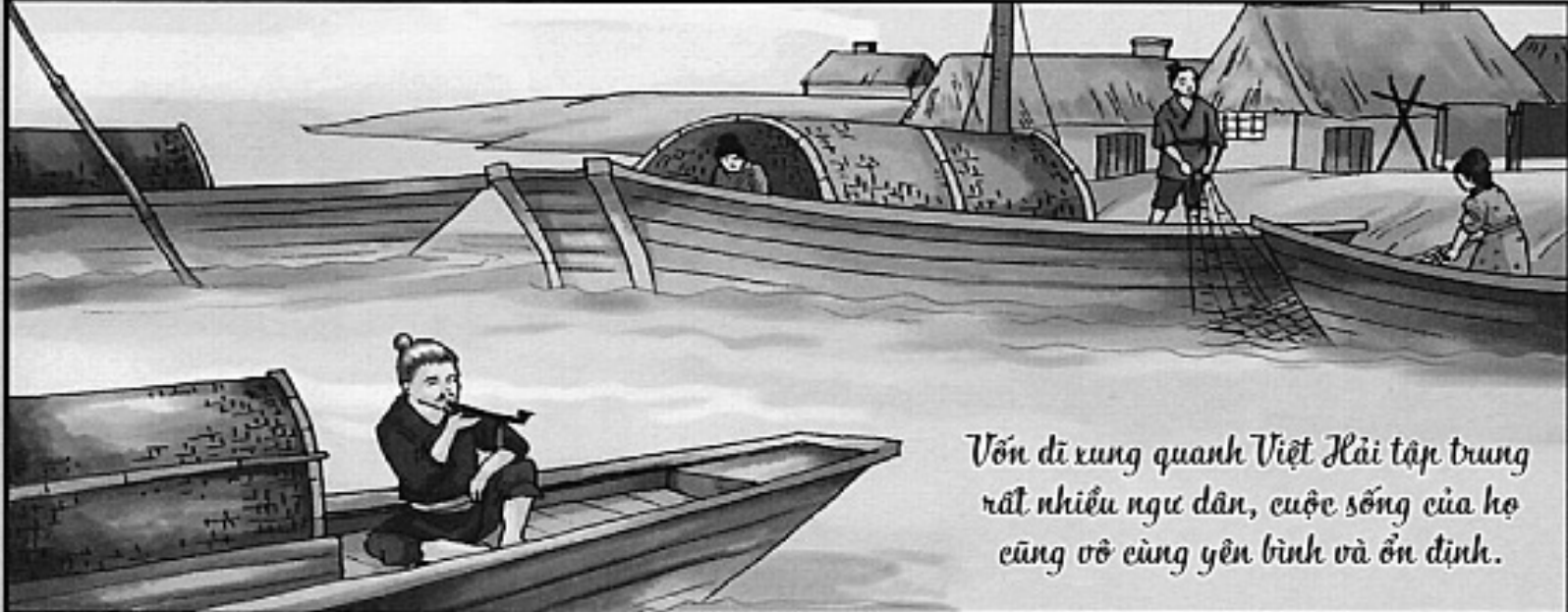
Sau khi mẹ con Vương Kiên đoàn tụ,
Bồ tát Quán Thế Âm liền xuôi về Nam Hải.

❦ Khi qua Việt Hải, Người nhìn thấy dưới biển
có một con rùa vàng đang tác oai tác quái,
quấy nhiễu dân chúng.

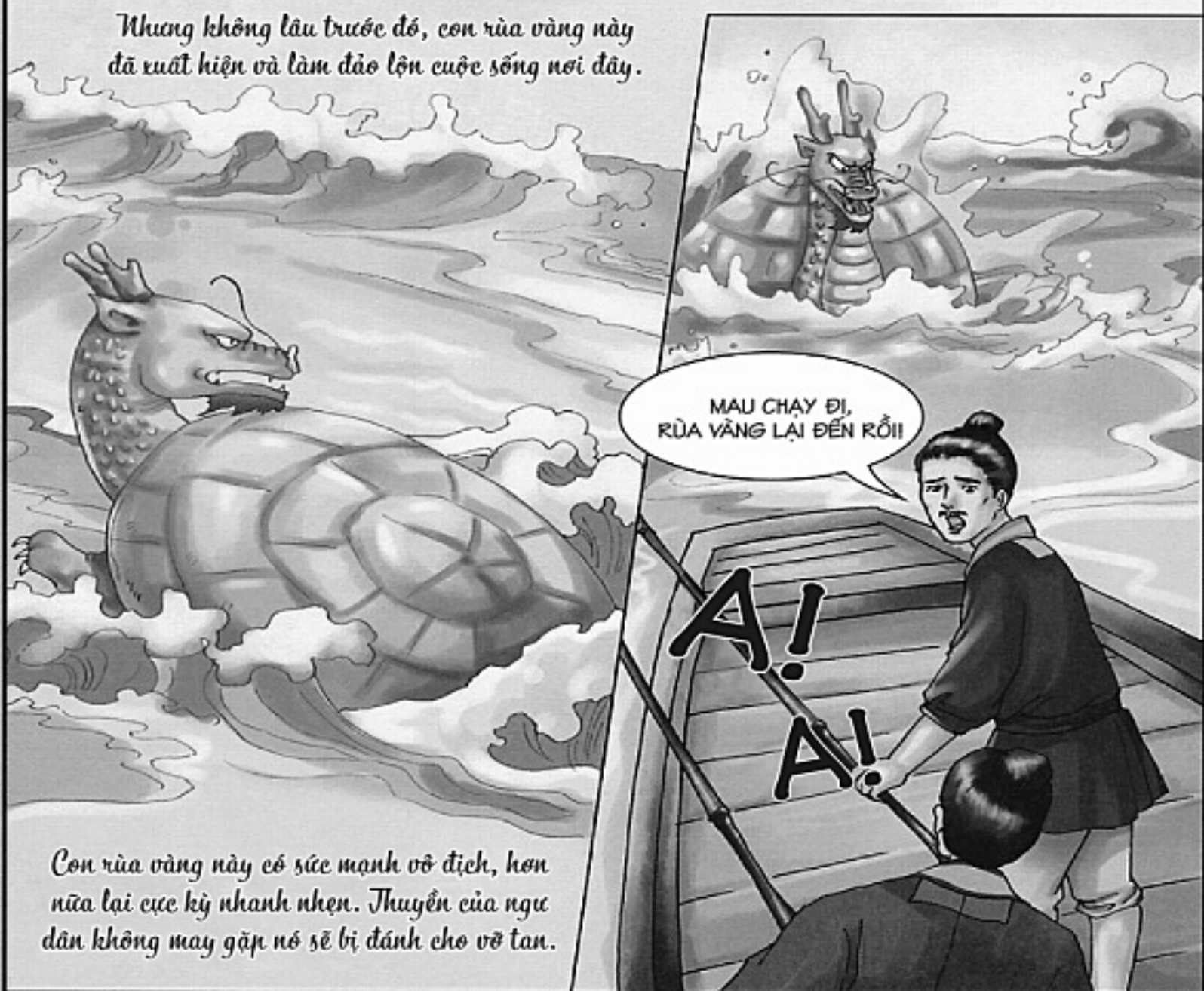

TUY CON RỪA VÀNG NÀY
ĐÃ TU HÀNH NGẦN NĂM NHƯNG LẠI
KHÔNG HỀ CÓ LÒNG TỬ BÌI TA PHẢI GIÚP
NÓ CẢI TÂM QUY CHÍNH!

Vốn dĩ xung quanh Việt Hải tập trung rất nhiều ngư dân, cuộc sống của họ cũng vô cùng yên bình và ổn định.

Nhưng không lâu trước đó, con rùa vàng này đã xuất hiện và làm đảo lộn cuộc sống nơi đây.

Con rùa vàng này có sức mạnh vô địch, hơn nữa lại cực kỳ nhanh nhẹn. Thuyền của ngư dân không may gặp nó sẽ bị đánh cho vỡ tan.

Không lâu sau, nó đã hại chết vô số người,
khi nhắc đến nó, ai ai cũng đều sợ hãi.

Á! Á!

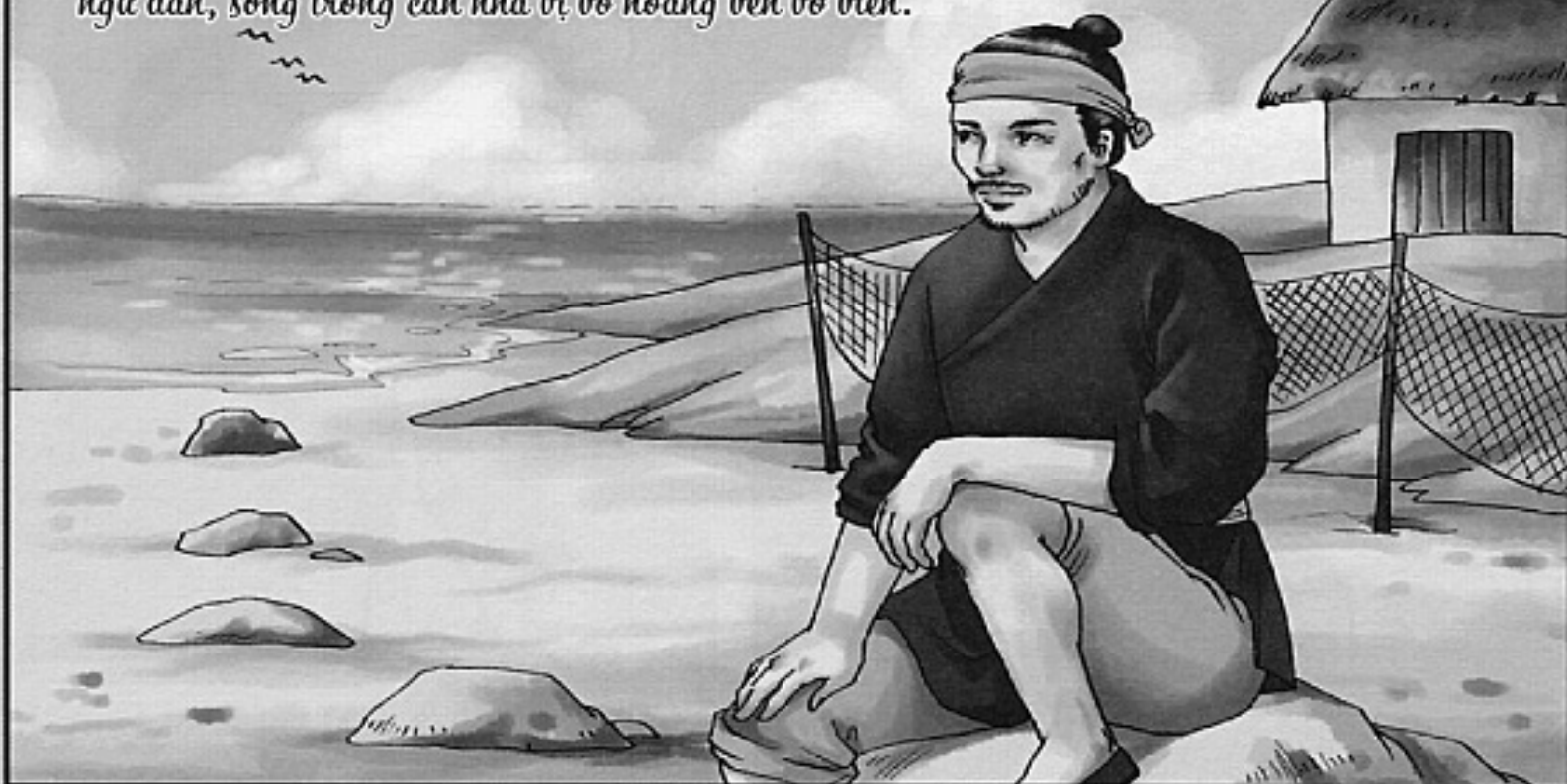
Các ngư dân đã nghĩ rất nhiều cách để
bắt rùa vàng nhưng người đi bắt nó đều
mất đi không trở lại. Lâu dần, chẳng
có ai dám đi nữa.

HU~~ HU~~

MAU CHẠY ĐI!
QUÁI VẬT ĐẾN RỒI!

Sự truy bắt của ngư dân đã chọc giận rùa vàng.
Nó bò lên bờ, thấy ai liền ăn thịt người đó.

Bồ tát thấy được cảnh này liền hóa thân thành một bác ngư dân, sống trong căn nhà bị bỏ hoang bên bờ biển.

Thấy có người chuyển đến sống ở bờ biển, cư dân xung quanh liền bàn tán không ngừng.

NGHE NÓI CÓ NGƯỜI SỐNG CẠNH BỜ BIỂN?

ĐỪNG LÀ KHÔNG SỢ CHẾT!

CHÚNG TA ĐI KHUYẾN ANH TA ĐI! RỪA VÀNG ĐÃ CẮN CHẾT KHÔNG BIẾT BAO NHIÊU NGƯỜI RỒI!

Lúc này, Bồ tát đang bện tơ thiên tằm thành dây thừng.

Mọi người thấy vậy liền vỡ òa cùng ngồ vặc.

ANH ĐANG BỆN
GÌ VẬY?

LƯỚI BẮT
RỪA VÀNG

HÃY ĐÃ CÓ RẤT
NHIỀU NGƯỜI HY SINH DO
BẮT RỪA VÀNG RỒI, ANH CHỈ
DÙNG MỘT THỨ BÉ NHỎ NÀY
THÌ LIỆU CÓ ĐƯỢC KHÔNG?

Bồ tát mỉm cười, vót nhọn dương liễu thành
cái móc ngược.

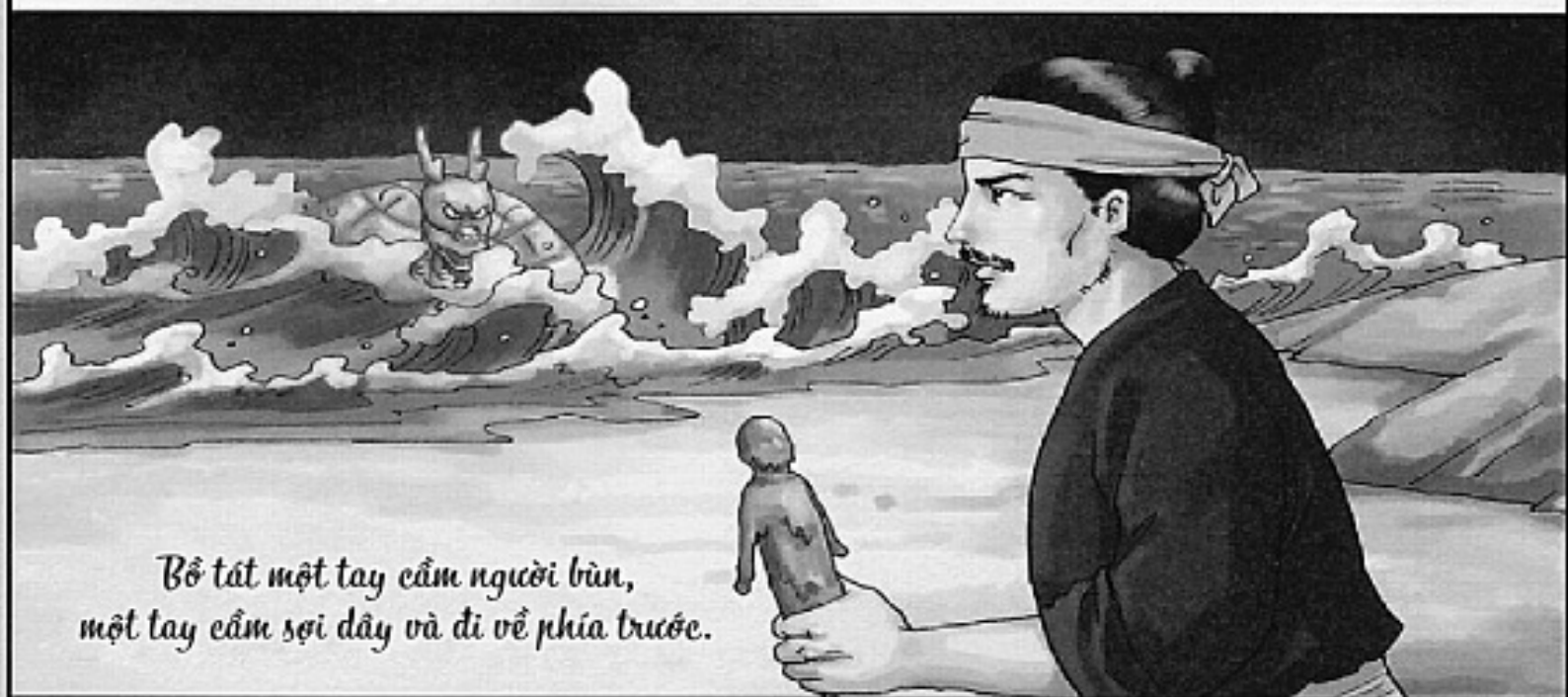
Trong lúc mọi người vẫn chưa hiểu chuyện gì, đột nhiên họ nghe thấy tiếng sóng biển vang dội.

KHÔNG HAY RỒI,
RÙA VÀNG LẠI ĐẾN
NỮA RỒI!

MỌI NGƯỜI MAU
NẤP SAU HỒN ĐÁ ĐI!

Sau đó, Người lại nặn một người bằng bùn rồi nhét cái móc ngược vào bụng nó.

Bỏ tất một tay cầm người bùn,
một tay cầm sợi dây và đi về phía trước.

Rùa vàng thấy có người đi đến liền há to miệng, phun một cột nước về phía Người.

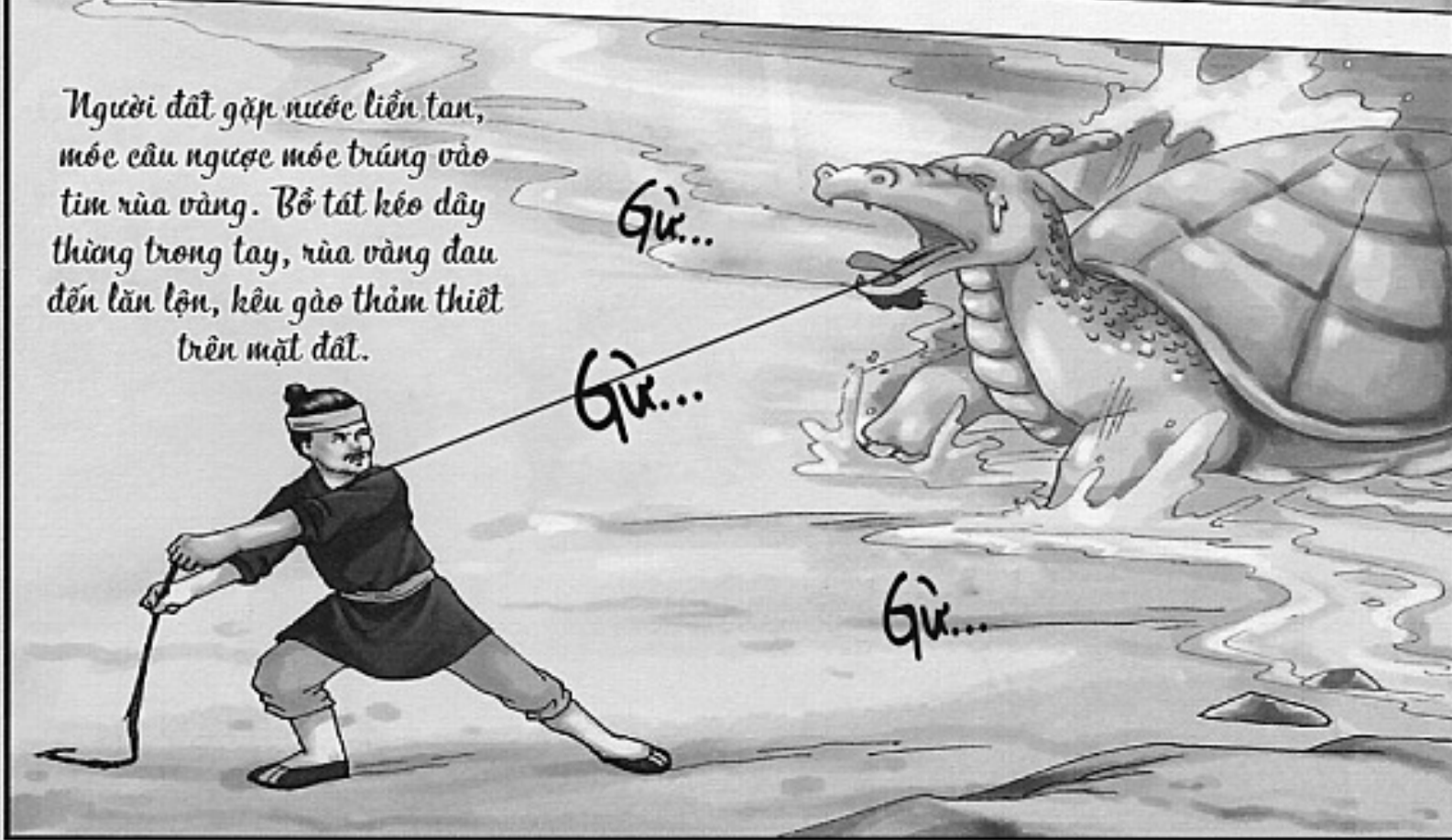
Bỏ tất không hề né tránh, mặc cho cột nước đánh vào người.

LẠ QUẢ, VẬY MÀ
ANH TA KHÔNG BỊ
QUẬT NGÃI

Rùa vàng nhúc bị khiêu khích.
Nó giận dữ gào thét và nhào qua.

RỪA VÀNG, NGƯỜI TÀN HẠI
CHÚNG SINH Ở NHÂN GIẠN, NIỆM LÒNG
TỬ BỊ, NAY TA ĐỘ HÓA NGƯỜI ĐẾN
VÙNG NAM HẢI TU HÀNH, NGƯỜI CÓ
ĐỒNG Ý KHÔNG?

Rùa vàng nằm bò trên
cát, không giãy giụa nữa.

Sau khi thu
phục rùa vàng,
Bồ tát lập tức
hiện thực tướng
trang nghiêm.

ÀI
THÌ RA LÃ BỒ TÁT
QUẢN THẾ ÂM!

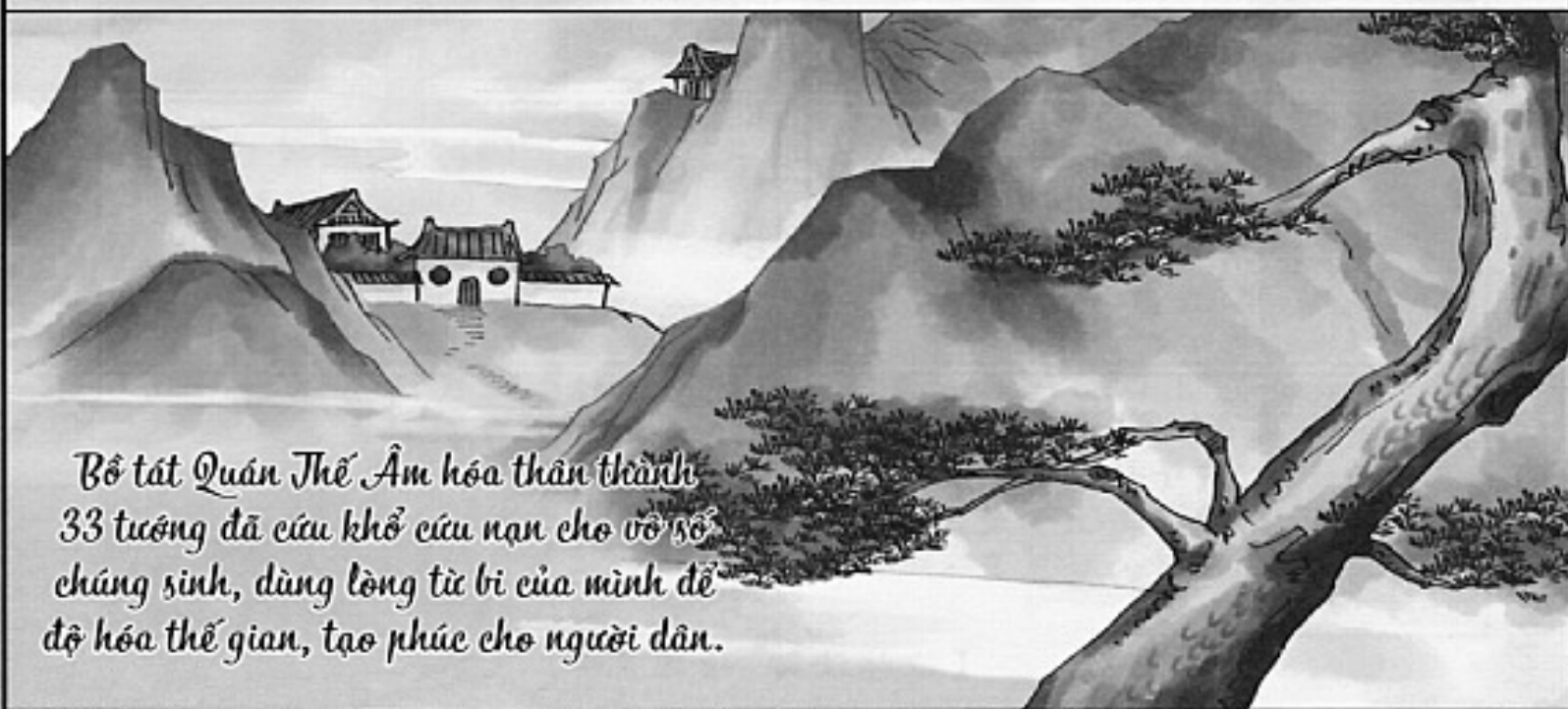
TẠ ƠN BỒ TÁT
QUẢN THẾ ÂM!

RỪA VÀNG
ĐÃ BỊ THU PHỤC, SAU NÀY
CÁC CON CÓ THỂ AN TÂM
SINH SỐNG RỒI!

Sau khi thu phục được rùa vàng,
Bồ tát xuôi về phương Nam...

Về đến núi Phổ Đà, Người ngày ngày
ngồi trên đài sen, nghiên cứu kinh Phật
trong rừng trúc tía.

Bồ tát Quán Thế Âm hóa thân thành
33 tướng đã cứu khổ cứu nạn cho vô số
chúng sinh, dùng lòng từ bi của mình để
độ hóa thế gian, tạo phúc cho người dân.

**TRUNG TÂM BIÊN PHIÊN DỊCH TƯ LIỆU
PHẬT GIÁO QUỐC TẾ**

Ban chuyên môn:

Chủ tịch hội đồng khoa học:

Thượng tọa Thích Đức Thiện

Giám đốc trung tâm:

Thượng tọa Thích Thanh Phong

Phó giám đốc điều hành:

Đại đức Thích Quảng Lâm

Phó giám đốc chuyên môn:

Đại đức Thích Quảng Đại, Đại đức Thích Quang Định,
Đại đức Thích Bồn Huân, Đại đức Thích Đồng Lực,
Đại đức Thích Nguyên Tú, Đại đức Thích Vạn Lợi,
Tiến sĩ Phạm Văn Tuấn.

CÔNG TY CP. PHÁP MINH TUỆ

Pháp Minh Tuệ là công ty xã hội với 100% lợi nhuận dành
cho việc hỗ trợ công tác biên phiên dịch và xuất bản kinh điển,
ấn tống kinh sách Phật giáo.

Địa chỉ: Chùa Long Hưng, Phương Trạch,
Vĩnh Ngọc, Đông Anh, Hà Nội

Liên hệ: 0915100268

Email: ctyphapminhtue@gmail.com

website: phapminhtue.net

<https://www.facebook.com/ctyPhapMinhTue/>

Những câu chuyện về

BỒ TÁT QUÁN THẾ ÂM

PHẬT ĐÀ GIÁO DỤC

Đồng Diệu - Phương Thảo dịch

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội

ĐT: (024)37822845 - Fax: (024)37822841

Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc: ThS. Nguyễn Hữu Có

Chịu trách nhiệm nội dung:

Q. Tổng Biên tập: Lê Hồng Sơn

Biên tập: Nguyễn Thị Hà

Trình bày: Liêu Thanh Dương

Sửa bản in: Vĩnh Nghiêm Tùng Thư

Thiết kế bìa: Mai Cẩm Tú

Đơn vị liên kết xuất bản

Đại đức Thích Quảng Lâm

Chùa Long Hưng, thôn Phương Trạch, xã Vĩnh Ngọc,
huyện Đông Anh, thành phố Hà Nội

Website: www.phathoc.net | Sách điện tử: www.phapbao.org

Website sách giấy: www.vinhnghiembooks.com

Kênh sách nói Youtube: Sách nói Phật giáo - Pháp Âm Vĩnh Nghiêm

In 2.000 cuốn, khổ 20,5 x 29,5 cm tại Công ty TNHH Văn hóa phẩm Phật giáo
Tân Viên, thôn Tây Ninh, Sơn Đông, Sơn Tây, Hà Nội. Số xác nhận đăng ký
xuất bản số: 2415-2022/CXBIPH/03-96/TG. Quyết định xuất bản số: 436/
QĐ-NXBTG cấp ngày 28 tháng 7 năm 2022. Mã ISBN: 978-604-61-8682-3.
In xong và nộp lưu chiểu năm 2022.

Những câu chuyện về

BỒ TÁT QUÁN THẾ ÂM

PHẬT ĐÀ GIÁO DỤC
Đồng Diệu và Phương Thảo dịch

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO